Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B **KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 639/2014,**

11. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa

(ELT L 181, 20.6.2014, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/1383, 28. mai 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/141, 30. november 2015	L 28	2	4.2.2016

▼B

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 639/2014,

11. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, ([1]) eriti selle artikli 4 lõiget 3, artikli 8 lõiget 3, artikli 9 lõiget 5, artikli 35 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 36 lõiget 6, artikli 39 lõiget 3, artikli 43 lõiget 12, artikli 44 lõiget 5, artikli 45 lõikeid 5 ja 6, artikli 46 lõiget 9, artikli 50 lõiget 11, artikli 52 lõiget 9, artikli 57 lõiget 3, artikli 58 lõiget 5, artikli 59 lõiget 3 ning artikli 67 lõikeid 1 ja 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EL) nr 1307/2013 tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009 ([2]). Määrusega (EL) nr 1307/2013 on kehtestatud uus õigusraamistik, mis hõlmab uut otsetoetuste, sealhulgas põllumajandustootjate põhitoetuse ja täiendava toetuse kavade süsteemi. Määrusega antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada kavade sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleks nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. Halduskoormuse vähendamiseks peaksid asjaomased eeskirjad olema lihtsad ja hõlpsasti kontrollitavad. Kõnealuste aktidega tuleks asendada komisjoni määrustega (EÜ) nr 1120/2009 ([3]) ja (EÜ) nr 1121/2009 ([4]) ette nähtud eeskirjad.

(2) Seda raamistikku on vaja käesoleva määrusega täiendada seoses teatavate üldsätetega, põhitoetuskavaga, ühtse pindalatoetuse kavaga, kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid järgivate põllumajandustootjate toetusega, põllumajanduslikku

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 608.

([2]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

([3]) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1120/2009, 29. oktoober 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 316, 2.12.2009, lk 1).

([4]) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1121/2009, 29. oktoober 2009, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 27).

▼B

tegevust alustavate noorte põllumajandustootjate toetusega, liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusega ja puuvilla eritoetusega ning seoses iga toetuskava puhul nõutava teavitamisega.

(3) Selleks et tagada finantsdistsipliini arvestades otsetoetuste kohanduste nõuetekohane kohaldamine, on vaja kehtestada üldeeskirjad selle kohta, mis järjekorras arvutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 ([1]) alusel tehtavad asjaomased vähendamised.

(4) Euroopa Liidu Kohtu praktikast ([2]) tulenevalt on asjakohane täpsustada, et liikmesriigid võivad oma pädevust kasutades võtta liidu õiguse rakendamiseks meetmeid üksnes kooskõlas teatavate põhimõtetega, sealhulgas eelkõige mittediskrimineerimise põhimõttega.

(5) Muu kui tootmiskohustusega seotud toetuse puhul tuleks järgida nõudeid käsitada seda tootmiskohustusega sidumata sissetulekutoetusena mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru osana sõlmitud põllumajanduslepingu ([3])„rohelise kasti” tähenduses; tootmiskohustusega seotud toetuse puhul tuleks järgida kõnealuse põllumajanduslepingu „sinise kasti” nõudeid.

(6) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt ei pea põllumajanduslik tegevus hõlmama põllumajandustoodete tootmist ega kasvatamist. Selle asemel võivad põllumajandustootjad hoida põllumajandusmaad karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma tavapärasest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta, samuti võivad nad teostada teatavat minimaalset tegevust põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras. Kuna viimati osutatud kaks tegevust eeldavad põllumajandustootjalt teatavate toimingute tegemist, on vaja sätestada liidu raamistik, millest lähtuvalt peavad liikmesriigid kehtestama nimetatud tegevuste üksikasjalikud kriteeriumid.

(7) Keskkonnasäästlikkuse huvides hõlmab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis h sätestatud mõiste „püsirohumaa” rohu ja muude rohttaimede kõrval ka muid liike, nagu põõsad ja/või puud, mis on karjatamiseks sobivad, tingimusel et rohi või muud rohttaimed jäävad asjaomasel maal valdavaks. Seetõttu on vaja kindlaks määrata kriteerium, mille alusel otsustada, kas rohi või muud rohttaimed on ülekaalus.

(8) Selline mõiste „püsirohumaa” määratlus võimaldab liikmesriikidel käsitada püsirohumaana ka sellist karjatamiseks sobivat ja kinnistunud kohalike tavadega seotud maad, kus rohi ega muud

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013, 17. detsember 2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

([2]) Vt Euroopa Liidu Kohtu 25. novembri 1986. aasta otsus liidetud kohtuasjades 201/85 ja 202/85*: Klensch* [1986] (EKL 3477, punkt 10).

([3]) EÜT L 336, 23.12.1994, lk 22.

▼B

rohttaimed ei ole karjamaal tavapäraselt ülekaalus. Seetõttu on vaja kehtestada kriteeriumid, mille alusel on võimalik selliseid kinnistunud kohalikke tavasid kindlaks teha.

(9) Vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 teisele lõigule võib liikmesriik otsustada käsitada püsirohumaana karjatamiseks sobivat ja kohalike tavadega seotud maad, kus rohi ega muud rohttaimed ei ole tavapäraselt karjamaal ülekaalus. Sellise püsirohumaa suhtes võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 5 alusel kohaldada vähenduskoefitsienti. Selle sätte proportsionaalse kohaldamise tagamiseks on asjakohane võimaldada teha vahet eri kategooriatesse kuuluvate maa-alade vahel ja kohaldada nende suhtes erinevaid vähenduskoefitsiente.

(10) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 1 kohaselt ei anta otsetoetusi füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kelle põllumajandusmaad on põhiliselt maa-alad, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ning kus ei toimu liikmesriikide määratletavat minimaalset tegevust. Sellega seoses on vaja kindlaks määrata, millal võib selliseid maa-alasid pidada põllumajandustootja põllumajandusmaa põhiosaks, ja täpsustada selle sätte reguleerimisala.

(11) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kohaselt tuleb nn välistavasse loetellu kuuluvaid isikuid käsitada aktiivse põllumajandustootjana, kui nad suudavad tõendada oma vastavust ühele nimetatud sättes loetletud kriteeriumile. Ühe kõnealuse kriteeriumi järgi tuleb tõendada, et iga-aastane otsetoetussumma on vähemalt 5 % mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud kogutulust. Seepärast on vaja kehtestada sätted, mille alusel otsustada, kas tulu on saadud põllumajanduslikust või mittepõllumajanduslikust tegevusest.

(12) Peale selle on vaja kehtestada eeskirjad iga-aastase otsetoetussumma kindlaksmääramise kohta, arvestades määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõiget 2, vajaduse korral artikli 9 lõiget 3 ja artikli 9 lõiget 4, mille kohaselt nimetatud määruse artikli 9 lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata teatavate põllumajandustootjate suhtes. Selleks et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine Bulgaarias, Horvaatias ja Rumeenias, kus otsetoetused alles kasutusele võetakse, peaks nende liikmesriikide iga-aastane otsetoetussumma põhinema kasutuselevõtmise lõpus väljamakstaval lõppsummal.

(13) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kohaselt ja asjakohasel juhul artikli 9 lõike 3 kohaselt võib põllumajandustootjale toetust mitte anda, kui tema põllumajanduslik tegevus moodustab tühise osa tema majandustegevusest või kui tema põhiline tegevus või äriühingu eesmärk ei ole põllumajanduslik tegevus. Sellega seoses oleks vaja määrata kindlaks teatavad kriteeriumid, mille alusel reguleerida üksnes vähesel määral teostatavat põllumajanduslikku tegevust, jättes samas liikmesriikidele võimaluse kehtestada alternatiivseid kriteeriume.

▼B

(14) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud mitmed võimalused, kuidas toetusõigusi põllumajandustootjate vahel jaotada. Õiguskindluse huvides tuleks sätestada, et tegeliku või eeldatava pärandi või tühistatava eeldatava pärandi korral ning põllumajandusliku majapidamise ühinemise või jagunemise korral kehtestatakse omandatavate toetusõiguste arv ja väärtus samadel tingimustel, mida oleks kohaldatud algselt põllumajanduslikku majapidamist juhtinud põllumajandustootja suhtes. Samuti on vaja ette näha eeskirjad selle kohta, kuidas määrata kindlaks nende toetusõiguste arv, mis jaotatakse põllumajandusliku majapidamise jagunemise korral, kui põllumajanduslik majapidamine asub liikmesriigis, kes kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõiget 4 või 5. Põllumajandustootjate õiguspäraste ootuste huvides ei tohiks põllumajandustootja õigusliku seisundi muutumine mõjutada selliste toetusõiguste arvu ega väärtust, mida põllumajandustootja võiks saada juhul, kui põllumajandusliku majapidamise juhtimine, tulemused ja finantsriskid jäävad tema kontrolli alla.

(15) Õiguskindluse huvides ning selleks, et tagada toetusõiguste nõuetekohane haldamine, on vaja täpsustada, et toetusõiguste jaotamisel ja aktiveerimisel tuleks arvesse võtta üksnes neid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 ([1]) artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

(16) Kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga ([2]) tuleks toetusõigus anda isikule, kellel on õigus teha otsuseid toetustaotlusega hõlmatud maal toimuva põllumajandusliku tegevuse üle ning kes saab sellest tegevusest tulu ja kannab sellega seotud finantsriske. Oleks vaja täpsustada, et kõnealust põhimõtet kohaldatakse eelkõige juhul, kui toetuskõlbliku hektari kohta on toetusõiguste jaotamise taotluse esitanud rohkem kui üks põllumajandustootja.

(17) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 6 kohaselt võib liikmesriik kasutada vähenduskoefitsienti teatavate selliste toetuskõlblike hektarite suhtes, mis on püsirohumaa piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, eriti kõrguse või muude looduslikust eripärast tingitud piirangute tõttu. Selleks et tagada kõnealuse sätte proportsionaalne kohaldamine, on asjakohane luua sellise vähenduskoefitsiendi kohaldamise raamistik, eelkõige sellise vähendamise piirangute osas.

(18) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 9 on sätestatud põhimõte, mille kohaselt võivad otsetoetusi saada üksnes aktiivsed põllumajandustootjad. Lisaks võib liikmesriik kõnealuse määruse artikli

([1]) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 48).

([2]) Vt Euroopa Kohtu 14. oktoobri 2010. aasta kohtuasi C-61/09: *Landkreis Bad Dürkheim* [2010] (EKL I-09763, punkt 50 jj).

▼B

24 lõike 9 kohaselt määrata toetusõiguste jaotamiseks kindlaks põllumajandusliku majapidamise miinimumsuuruse. Asjakohane oleks võtta kõnealuseid sätteid arvesse ka toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramisel.

(19) Kui 2014. kalendriaasta eest antud toetust võetakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 kohaselt toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisel arvesse, tuleks täpsustada, et liikmesriik võib otsustada kõiki kõnealuses sättes loetletud meetmeid mitte arvesse võtta. Selleks et vältida põllumajandustootjate liigset karistamist, ei tohi toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramiseks vajalik võrdlussumma sisaldada määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükiga ettenähtud mis tahes vähendamisi ega väljaarvamisi. On asjakohane täpsustada, kuidas kõnealust toetust arvesse võtta, ning kehtestada täiendavad kriteeriumid, mida teatavate tootmiskohustusega sidumata kavade järgimisel arvestada.

(20) Lisaks on toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisega seoses vaja täpsustada, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 3 kohaselt põllumajandustootja omanduses olevad toetusõigused sisaldavad ka selliseid toetusõigusi, mis on renditud mõnele teisele põllumajandustootjale ajal, kui rendileandja esitab 2014. aasta taotluse.

(21) Selleks et oleks võimalik põllumajandustootjate sissetulekutoetust prognoosida ja juhul, kui põllumajandustootjaid teavitati esialgsete andmete alusel, tuleks kehtestada tähtaeg, mille jooksul peavad liikmesriigid kehtestama toetusõiguste lõpliku väärtuse ja arvu ning edastama need põllumajandustootjatele.

(22) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 või artikli 40 lõike 3 kohaldamisel on asjakohane – juhul kui kõnealustes artiklites osutatud võrdlusaastal mõjutasid põllumajandustootjat vääramatu jõud või erandlikud asjaolud – kehtestada toetusõiguste väärtus sellise viimase aasta põhjal, mida vääramatu jõud ega erandlikud asjaolud ei mõjutanud. Halduskoormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema siiski lubatud kehtestada vääramatu jõu või erakordsete asjaolude mõju teatav piirmäär võrdlusaastal saadud otsetoetuste suhtes.

(23) Põllumajandusliku majapidamise või selle osa müümise või rentimise korral, kui seda tehti enne toetusõiguste taotluse esitamise tähtaega toetusõiguste esimesel kohaldamisaastal, tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad otsustada, et põllumajandustootjad võivad lepingu alusel anda jaotatavad toetusõigused üle koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sellise eralepinguklausliga antakse jaotatavad toetusõigused vastavalt müüjale või rendileandjale, kes annab need otse üle vastavalt ostjale või rendilevõtjale, kes saab klausli kohaldamise korral kasu kas toetusmaksetest, mida müüja või rendileandja saab 2014. aasta

▼B

eest, või siis toetusõiguste väärtusest, mis on müüja või rendileandja omanduses 2014. aastal, vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 osutatud toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele. Lisaks tuleks täpsustada, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõiget 4 sellise üleandmise suhtes ei kohaldata.

(24) Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamiseks tuleks sätestada selged arvude ümardamise eeskirjad, samuti tuleks sätestada võimalused, kuidas olemasolevaid toetusõigusi jagada juhul, kui toetusõigusega koos deklareeritava või üleantava maatüki suurus on kõigest mingi murdosa hektarist, ning õiguste ja murdosade ühendamise võimalused.

(25) Õiguskindluse huvides on asjakohane kehtestada tähtaeg, mille jooksul tuleb kindlaks määrata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikes 3 osutatud piirkonnad.

(26) Tuleks kehtestada riikliku või piirkondliku reservi haldamise erisätted.

(27) On vaja kehtestada kriteeriumid ja maksimaalsed protsendimäärad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 kohaldamiseks, et kõnealuse sätte kohane mis tahes vähendamine ei takistaks oluliselt toetusõiguste üleandmist ega keelaks seda.

(28) Õiguskindluse huvides on asjakohane täpsustada, kuidas määratakse kindlaks summa, mille võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 28 või artikli 40 lõike 5 kohaselt riiklikku või piirkondlikku reservi tagasi kanda, kui toetusõigused kehtestatakse põhitoetuskava esimesel rakendamisaastal.

(29) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 30 on ette nähtud toetusõiguste kohustuslik ja valikuline jaotamine riiklikust või piirkondlikust reservist. On asjakohane kehtestada eeskirjad selliselt jaotatavate toetusõiguste arvu ja väärtuse arvutamiseks ning näha ette, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 6 sätestatud prioriteete ei kahjustaks otsused, mida liikmesriigid võivad teha vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõigetele 7 ja 10. Samamoodi peaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohaldamine olema kooskõlas kõnealuse määruse artikli 24 lõigetega 6 ja 7 ning käesoleva määrusega erakorraliste juhtude suhtes kehtestatud eeskirjadega. Selleks et põhitoetuskava oleks tootmiskohustustega sidumata, ei tohiks riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste arv ja väärtus põhineda valdkondlikel kriteeriumidel pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009 ([1]) artikli 11 lõike 2 kohaselt 2013. taotlusaasta kohta määranud.

([1]) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1122/2009, 30. november 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 65).

▼B

(30) Õiguskindluse huvides ning selleks, et tagada põllumajanduslikku tegevust alustavate põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, on asjakohane täpsustada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 11 punktis b osutatud mõistet „põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja", millele on osutatud.

(31) Kui liikmesriigid jaotavad toetusõigusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 punktile c, tuleks selliste toetusõiguste väärtus arvutada vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklitele 25 või 40.

(32) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigete 3–7 kohaselt on liikmesriikidel mitu võimalust piirata põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste arvu. Teatavad põllumajandustootjad võivad seega omada suurt osa toetusõigustega hõlmamata toetuskõlblikke hektareid ning see võib põhjustada erakorralisi juhte, kuna teatavad põhitoetuskavale eelnenud toetuskavad, eelkõige kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega seotud toetuse maksmine, põhinevad toetusõiguste aktiveerimiseks deklareeritud toetuskõlblikel hektaritel. Seepärast tuleks täpsustada, et liikmesriigid võivad jaotada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist juhul, kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigetes 3–7 osutatud piirangud põllumajandustootjat oluliselt mõjutavad. Kuna teatavad piirkonnad ei ole võtnud keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustust või kulutavad keskkonnasäästlikumaks muutmisele vaid piiratud summasid, peaks liikmesriikidel olema lubatud otsustada, et selliseid piirkondi erakorraliste juhtude hulka ei arvata.

(33) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kaotavad kehtivuse põllumajandustootja (omanduses või renditud) toetusõigused, mis ületavad toetuskõlblike hektarite arvu.. Õiguskindluse huvides on asjakohane täpsustada kõnealuste toetusõiguste kehtivuse kaotamise järjekord tähtsuse järgi ja määrata kindlaks täiendavad rakenduseeskirjad. Samuti on asjakohane võimaldada liikmesriikidel võtta kõnealuseid sätteid arvesse ka toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramisel.

(34) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud, et teatavates liikmesriikides võib rakendada põhitoetust ühtse pindalatoetuse kava vormis hiljemalt kuni 2020. aastani. Võttes arvesse asjaolu, et ühtne pindalatoetus hektari kohta arvutatakse igal aastal ning et toetuskõlblikkus on eeltingimus juurdepääsuks enamikule muudele otsetoetuskavadele ja seega nendega olemuslikult seotud, on vaja täpsustada, et asjaomaste kavade kohaldamise korral tuleb võtta arvesse üksnes neid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

(35) Liikmesriik, kes kohaldab ühtset pindalatoetuste kava ja hakkab hiljemalt alates 1. jaanuarist 2018 kohaldama põhitoetuskava, võib hektari kohta makstava ühtse pindalatoetuse diferentseerida ja võtta arvesse teatavaid 2014. kalendriaasta eest makstud toetusi. Kõnealuseks diferentseerimiseks on asjakohane täpsustada, kuidas nimetatud toetusmakseid tuleks arvesse võtta, ja

▼B

kehtestada täiendavad kriteeriumid, mida on vaja arvestada teatavate tootmiskohustusega sidumata kavade puhul. Kui 2014. kalendriaastal mõjutasid põllumajandustootjat vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, on asjakohane diferentseerida pindalatoetuse kava selle viimase aasta põhjal, mida vääramatu jõud ega erandlikud asjaolud ei mõjutanud. Halduskoormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema siiski lubatud kehtestada vääramatu jõu või erakordsete asjaolude mõju teatav piirmäär võrdlusaastal saadud otsetoetuste suhtes. Lisaks tuleks õiguskindluse huvides ette näha eeskirjad tegeliku või eeldatava pärimise puhuks.

(36) Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatükis on kehtestatud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega seotud toetuse (keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus) andmise tingimused. Alusaktis on keskkonnasäästlikumaks muutmise kohta sätestatud üldnõuded (kõigi abisaajate puhul kohaldatakse sama mudelit) ning nendega on ette nähtud mittelepinguline tegevus, millega tagatakse üleüldiselt et ELi põllumajandus põhineb nõuetele vastavusest kaugemale ulatuvatel tavadel. Keskkonnasäästlikumaks muutmise tavade üksikasjalike eeskirjade täpsel esitamisel tuleb neid alusaktis kehtestatud põhimõtteid arvesse võtta.

(37) Selleks et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 sätestatud samaväärsete tavadega hõlmatud kohustuste puhul, mis on seotud riiklike või piirkondlike keskkonnaalaste sertifitseerimissüsteemidega, oleks tagatud vajalik kindlustustase, tuleks kehtestada era- või avalik-õiguslike sertifitseerimisasutuste määramise kriteeriumid.

(38) Topeltrahastamise vältimise põhimõtte järgimiseks tuleks kehtestada eeskirjad teatavate määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning III jao punktis 7 osutatud tavasid hõlmavate konkreetsete kohustustega seotud toetuste arvutamise kohta. Kuna need kohustused hõlmavad samaväärseid tavasid, mis võimaldavad põllumajandustootjatel täita ühe kohustuse või mitu kohustust, et saada määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohast keskkonnasäästlikumaks muutmise toetust, tuleks nende kohustustega seotud toetusi – võrreldes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 ([1]) artikli 28 lõike 6 kohaselt makstava tavapärase toetusega – vähendada summa võrra, mille arvutamisel tuleb lähtuda keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse suurusest asjaomases liikmesriigis või piirkonnas või teatavatel juhtudel konkreetse põllumajandustootja keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

▼B

(39) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 44 on sätestatud kohustused seoses põllumajanduskultuuride arvu ja nende osakaaluga põllumaal. On vaja kehtestada eri põllumajanduskultuuride osakaalu täpse arvutamise eeskirjad.

(40) Eeskirjad ajavahemiku kohta, mida võetakse arvesse põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamisel, tuleb kehtestada põllumajanduskultuuri kasvatamise praktilist ajastust ja lihtsa haldamise vajadust silmas pidades.

(41) Selleks et tagada selgus põllumajandustootjate ja liikmesriikide jaoks ning aidata kaasa haritavate põldude keskel asuvate maastikuelementide kaitsele, on vaja teha selgeks maastikuelementide alla jääva maa olukord.

(42) Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamiseks on vaja ette näha ka täiendavad eeskirjad selliste erijuhtude jaoks nagu segakultuuride kasvatamine eraldi ridades, allakülv ja seemnesegude kasutamine.

(43) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1 on sätestatud kohustused, mille eesmärk on säilitada püsirohumaid, mis aitavad kõige paremini kaitsta keskkonda, eelkõige siduda CO_2, kaitsta elurikkust ja hoida ära mullaerosiooni. Keskkonna jaoks olulise tähtsusega rohumaad on hõlmatud Natura 2000 võrgustikuga, kuid asuvad ka sellest väljaspool. Vaja oleks tagada kõnealusest võrgustikust väljaspool asuvate rohumaade võimalikult tõhus kaitse, luua liikmesriikide jaoks selliste rohumaade kindlaksmääramise raamistik, mis võimaldaks neil võtta arvesse sealseid tingimusi ja tagaks kehtivate keskkonnapoliitikasuundade koostoimimise.

(44) Selleks et näha ette selliste püsirohumaade pikaajaline kaitse, tuleks kehtestada eeskirjad kõnealuste alade tagasimuutmise kohta juhul, kui põllumajandustootja on range kaitse eeskirju rikkunud.

(45) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikega 2 on ette nähtud, et püsirohumaa pindala suhtarv kogu põllumajandusmaa pindalasse ei tohi väheneda. Selle eesmärgi saavutamiseks peaksid liikmesriigid jälgima püsirohumaade suhtarvu muutumist. Neil tuleks võimaldada luua eelneva loa andmise süsteem. Juhul kui suhtarv väheneb üle 5 %, tuleks nõuda individuaalset tagasimuutmist ja edasise muutmise keelustamist. Selguse huvides ja proportsionaalse rakendamise tagamiseks tuleks kehtestada eeskirjad selliste põllumajandustootjate ja piirkondade kohta, kelle/mille suhtes tuleb kohaldada lube ja tagasimuutmisi.

(46) Selleks et püsirohumaade kasutuse muutmise loa menetlus annaks tõhusaid tulemusi, tuleks liikmesriikidele anda vabadus valida eelistatud alasid või põllumajandustootjate rühmi, kellele anda lube objektiivsete kriteeriumide alusel.

▼B

(47) Selleks et püsirohumaade alla jäävaid alasid ei arvestataks rohumaade pika rotatsiooniga külvikorra tõttu topelt ja et maakasutuse muutmine selliste väike- ja mahepõllumajandustootjate puhul, kes on tagasimuutmiskohustustest vabastatud, ei avaldaks otsest mõju teiste põllumajandustootjate tagasimuutmiskohustustele, tuleks kehtestada eeskirjad meetodi kohta, mille abil määratakse kindlaks püsirohumaade suhtarv põllumajandusmaasse. Põhjendatud juhtudel tuleks liikmesriikidel lubada oma võrdlussuhtarvu kohandada.

(48) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 46 on loetletud maastikuelemendid ja maa-alad, mida liikmesriigid võivad käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Vaja oleks ette näha selliste maastikuelementide ja maa-alade ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks liigitamise täiendavad kriteeriumid. Elurikkuse kaitse eesmärgi saavutamiseks peaksid need kriteeriumid tagama elurikkuse kaitsmise ja parandamise põllumajanduslikes majapidamistes. Kõnealuste kriteeriumide puhul tuleks arvesse võtta ka põllumajandustootjate poolt juba tehtud jõupingutusi.

(49) Kesa puhul ei tohiks tootmise välistamise nõue, mille tõttu piiratakse pestitsiidide või väetiste kasutamist, välistada sellist vabatahtlikku tegevust nagu eri liiki metsalillede külvamine elurikkuse suurendamiseks. Tuleks selgitada, et maa, mis on olnud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude alusel üle viie aasta kesa all, peab jääma põllumaaks ega kuulu püsirohumaa mõiste alla.

(50) Kuna terrasside rajamine toimub liidus väga erineval viisil, peaksid liikmesriigid riigi või piirkonna eripärale tuginedes sõnastama sellekohased üksikasjalikud tingimused, võttes arvesse terrasside olulisust elurikkuse seisukohalt.

(51) Selguse huvides tuleks loetleda ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavad maastikuelemendid ja täpsustada, milline on nende seos nõuetele vastavuse süsteemi raames liikmesriikides juba kaitstud maastikuelementidega. Mõne maastikuelemendi puhul tuleks kehtestada nende miinimum- või maksimumsuurus, mis aitaks neid välja selgitada ja tagada, et maa-ala on valdavalt põllumajandusmaa.

(52) Põllumaaga piirneva vooluveekogu ääres või kallaku ülaosas asuval põllumaal paiknevad puhverribad aitavad vähendada saasteainete sattumist pinnavette. Elurikkuse kaitse huvides tuleks ette näha, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavat ala ei tohi kasutada tootmiseks ning et sellega välditaks ka pestitsiidide ja vähendataks väetiste kasutamist. Elurikkuse edasiseks suurendamiseks ei tohiks välistada vabatahtlikku tegevust, näiteks eri liiki metsalillede külvamist. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada, kas puhverribade kasutamine karjatamiseks ja loomasööda varumiseks on lubatud või mitte.

▼B

(53) Agrometsanduse hektarite kohta tuleks täpsustada, et sellise maa-alana võetakse arvesse põllumaa, mis asub agrometsandussüsteemi alal, mis vastab endiselt neile tingimustele, mille alusel saadakse või saadi maaelu arengu toetust. Liikmesriigid, kes valivad need maa-alad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustuse täitmiseks, peaksid agrometsandussüsteemide loomise toetuse andmiseks lisatingimuste kehtestamisel võtma oma maaelu arengu programmis arvesse elurikkuse kaitsmise eesmärki.

(54) Piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribade puhul peaks liikmesriikidel olema õigus teha mullaharimise vältimise nõude kehtestamise otsus, millega hoitakse ära sisendite kasutamine metsaga piirnevatel ribadel üleminekuala loomise eesmärgil enne metsa. Sellise nõude kehtestamisega tagatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kõrgem väärtus, mis peaks kajastuma seda liiki maa-ala kaaluteguri diferentseeritud väärtuses.

(55) Lühikese raieringiga madalmetsa kasvatamiseks vajalike sisendite piiratud kasutamine suurendab kaudselt elurikkust. Selleks peaksid liikmesriigid kehtestama seda liiki ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala suhtes kohaldatavad tingimused ning koostama lubatud puuliikide loetelu ja sisendite kasutamise eeskirjad.

(56) Liikmesriigid peaksid kohalikele oludele kohandatud rakendamise võimaldamiseks, vahekultuuride ja taimkatte jääklämmastiku sidumise võime optimaalseks kasutamiseks ning tühja maa ja hajureostuse põhjavette sattumise vältimiseks määrama kindlaks selliste kultuuride külvikuupäevad. Vahekultuuride või taimkatte kasvatamiseks tuleks külvata eri liiki põllumajanduskultuure või teha heintaimede allakülv, et saavutada elurikkuse seisukohast optimaalne põllumajandus- ja keskkonnatulemus. Määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas osutatud maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise neljanda standardi (GAEC 4) rakendamise korral võivad liikmesriigid kehtestada kuupäeva, pärast mida on vahekultuuride ja taimkatte mehaaniline hävitamine lubatud.

(57) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad, mille abil vältida olukorda, et lämmastikku siduvate kultuuride kasvatamise tõttu ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel suureneb lämmastiku leostumine ja halveneb vee kvaliteet, mis oleks vastuolus nõukogu direktiivi 91/676/EMÜ ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ ([2]) eesmärkidega ning seaks ohtu

([1]) Nõukogu direktiiv 91/676/EMÜ, 12. detsember 1991, veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

▼B

elurikkuse kaitse eesmärgi saavutamise. Samuti peaksid liikmesriigid kehtestama selliste lämmastikku siduvate põllumajanduskultuuride loetelu, mis aitavad elurikkust parandada.

(58) Selleks et suurendada kasu, mis saadakse tänu ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala olemasolule põllumaal, ja tagada, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade pindala vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 sätestatud protsendimäärale, tuleks tõhusa haldamise huvides selgelt sätestada, et maatükki või maastikuelementi ei tohi ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude järgimiseks samal aastal kaks korda arvestada.

(59) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 5 kohaselt võivad liikmesriigid individuaalse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõudest kuni 50 % rakendada piirkonna tasandil. Selleks et osutatud piirkondlik rakendamine tooks keskkonnale ja maastikule täiendavat kasu ning aitaks ühtlasi rakendada rohelise taristu strateegiat, ([1]) tuleks kehtestada eeskirjad selliste maa-alade ja maastikuelementide kohta, mida võib piirnevate ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade loomiseks kasutada. Samuti tuleks sätestada maa-alade määramise eeskirjad, et tagada liidu põllumajandus- ja keskkonnapoliitika ühtne rakendamine.

(60) Selleks et liikmesriigid saaksid teha otsuse, mille kohaselt antakse põllumajandustootjatele võimalusühiselt rakendada poolt oma individuaalse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6, tuleks kehtestada piirkondliku rakendamise eeskirjadega sarnased eeskirjad maa-alade ja maastikuelementide kohta, mida võib piirnevate ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade loomiseks kasutada, et tuua keskkonnale lisaväärtust ning aidata kaasa rohelise taristu tõhustamisele. Põllumajandustootjatele kohustuslikke kriteeriume käsitlevates eeskirjades tuleks sätestada, et nende põllumajanduslikud majapidamised peavad asuma vahetus läheduses, kuid samal ajal tuleb liikmesriikidele jätta võimalus võtta arvesse eri haldusstruktuure. Õigusliku selguse huvides tuleks kehtestada eeskirjad kirjaliku kokkuleppe kohta, mille sõlmivad ühises rakendamises osalejad oma õiguste ja kohustuste kindlaksmääramiseks.

(61) Seoses teatavate liikmesriikide võimalusega vabastada põllumajandustootjad metsarikastel aladel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest tuleks kehtestada eeskirjad, milles täpsustatakse metsamaa ja maismaal asuva maa kogupindala suhtarvu ning metsa- ja põllumajandusmaa suhtarvu arvutamiseks kasutatavad meetodid ja andmed.

([1]) Roheline taristu – Euroopa looduskapitali suurendamine (COM(2013) 249 final, 6.5.2013).

▼B

(62) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud noorte põllumajandustootjate toetuse saamise tingimused. Eelkõige peavad toetuse saamiseks olema täidetud tingimused, et noor põllumajandustootja asub esimest korda tegutsema põllumajandusliku majapidamise juhina või et ta on asutanud põllumajandusliku majapidamise viis aastat enne seda, kui ta esitas esimest korda toetusetaotluse, samuti peab ta olema esimese toetusetaotluse esitamise aastal kuni 40aastane. Juriidiliste isikute puhul peavad need tingimused olema täidetud kõigi nende füüsiliste isikute puhul, kellel on tegelik ja pikaaegne kontroll juriidilise isiku üle, nagu on sätestanud Euroopa Liidu Kohus ([1]). Lisaks oleks vaja täpsustada, millistele tingimustele peavad juriidiline isik ja tema üle kontrolli omav(ad) füüsiline(sed) isik(ud) vastama.

(63) Selleks et noorte põllumajandustootjate toetuse nõuetest ei oleks võimalik kõrvale hoida, tuleks sätestada, et toetust antakse juriidilisele isikule üksnes seni, kuni tema üle on kontroll vähemalt ühel füüsilisel isikul, kellel oli tema üle kontroll ka toetuskava rakendamise esimesel aastal. Selleks et määrata kindlaks toetuse saamise maksimaalne tähtaeg määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 tähenduses, tuleks kehtestada eeskirjad juhuks, kui juriidilise isiku üle on kontroll rohkem kui ühel füüsilisel isikul.

(64) Selleks et vältida diskrimineerimist juriidiliste isikute ja noorte põllumajandustootjate toetust taotlevate füüsiliste isikute rühma vahel, tuleks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud füüsiliste isikute rühma suhtes kohaldada juriidiliste isikutega samaväärseid eeskirju, kui põhitoetustaotluse on esitanud ja noore põllumajandustootja toetuskava on koostanud kõnealune rühm, mitte selle üksikliikmed.

(65) Määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükiga on ette nähtud võimalus anda põllumajandustootjatele vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust. Kehtestada tuleks nimetatud peatükis osutatud toetuse andmise tingimused.

(66) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 3 kohaselt võib vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust anda üksnes nendele sektoritele või liikmesriigi nendele piirkondadele, kus on teatavaid probleeme konkreetsete põllumajandustootmisviiside või põllumajandussektorite puhul, mis on eriti tähtsad majanduslikel, sotsiaalsetel või keskkonnaalastel põhjustel. Lisaks võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõigete 5 ja 6 kohaselt anda vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust üksnes niivõrd, kuivõrd on vajalik, et innustada säilitama senist tootmistaset asjaomastes piirkondades või sektorites. Kõnealust toetust tuleks maksta iga-aastase toetusena ja kindlaksmääratud koguselise piirangu ulatuses; toetus peaks põhinema kindlaksmääratud aladel ja saagikusel või loomade kindlaksmääratud arvul. Selleks et tagada vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse alusel võetavate meetmete sihipärasus ja hallatavus ning samal ajal

([1]) Vt Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-592/11: *Anssi Ketelae*, EKLis veel avaldamata, punkt 56.

▼B

võimaldada liikmesriikidel kujundada vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust vastavalt oma vajadustele, tuleks liikmesriikidele teha ülesandeks määrata kindlaks toetuskõlblikud põllumajanduspiirkonnad ja/või põllumajanduslikud tootmisviisid, koguselised piirangud ja asjakohane toetusmäär. Turumoonutuste vältimiseks ei peaks toetused siiski sõltuma turuhindade kõikumisest ega olema samaväärsed hinnavahetoetuste süsteemiga, mille alusel liikmesriigid maksavad põllumajandustootjatele riiklikku põllumajandustoetust taotlushinna ja omamaise turuhinna vahe alusel.

(67) Vastavalt Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vastastikuse mõistmise memorandumile GATTi alla kuuluvate õliseemnete kohta ([1]) tuleks vastastikuse mõistmise memorandumi lisa kohast õliseemnete toetust saavate tootjate puhul määrata kindlaks eraldi baaskülvipind. Arvestades, et õliseemned on loetletud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse saamiseks kõlblike sektorite ja toodete loetelus, tuleks selleks, et tagada vastavus rahvusvahelistele nõuetele, mis tulenevad eespool nimetatud vastastikuse mõistmise memorandumist, lisada toetuskavva õliseemnete maksimumpindala liidu tasandil. Kõnealuse maksimumpindala ületamisel peaksid liikmesriigid teatatud pindala kohandama, kohaldades selleks komisjoni arvutatud ja neile edastatud vähenduskoefitsienti.

(68) Vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikele 8 peab kõnealuse artikli kohaselt makstav vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus olema kooskõlas muude liidu toetusmeetmete ja riigiabist rahastavate meetmetega. Kavade nõuetekohaseks haldamiseks ja topeltrahastamise vältimiseks ei tohi rahastada samalaadseid meetmeid kaks korda nii liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse kui ka muude liidu toetuskavade raames. Kuna liikmesriikidel on vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse rakendamisel mitmeid valikuvõimalusi, peaksid nad vastutama kooskõla tagamise eest määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud raamistikuga ja käesolevas määruses sätestatud tingimustega.

(69) Kui mõni konkreetne vajadus on asjaomase piirkonna või sektori puhul tõendamist leidnud, kiidab komisjon määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 kohaselt heaks otsuse, millele on osutatud artikli 53 lõikes 4 võiasjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 53 lõike 6 punktis a. Selleks et tagada kõnealuse artikli nõuetekohane kohaldamine, tuleks kehtestada sätted, milles esitatakse osutatud vajaduste korral kohaldatavad nõuded.

(70) Määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 2. peatükiga on ette nähtud puuvilla eritoetus. Komisjon peaks kehtestama puuvilla eritoetuseks kõlblikku maad ja sorte käsitlevad eeskirjad ja kõnealuse toetuse saamise tingimused. Lisaks tuleks sätestada toetuskõlblikkuse eeskirjad. Objektiivne nõue on, et seemnekülv peab

([1]) EÜT L 147, 18.6.1993, lk 26.

▼B

tagama minimaalse istutustiheduse, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning piirkondlikele iseärasustele. Agronoomiaeeskirjade kehtestamine tuleks jätta liikmesriikide pädevusse.

(71) Liikmesriigid peaksid puuvillatootmisega tegelevad tootmisharudevahelised organisatsioonid heaks kiitma objektiivsete kriteeriumide alusel, lähtudes nende organisatsioonide suurusest ja sisekorraldusest. Tootmisharudevahelise organisatsiooni suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvestada organisatsiooni liikmeks oleva toorpuuvillatehase suhtes kehtestatud nõuet, mille kohaselt peab tehas olema suuteline vastu võtma piisava koguse toorpuuvilla.

(72) Selleks et vältida toetuskava haldamise probleeme, tohib tootja olla ainult ühe tootmisharudevahelise organisatsiooni liige. Samal põhjusel võib tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja tarnida toodetavat puuvilla ainult samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.

(73) Määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud eeskirjade nõuetekohase kohaldamise kontrollimiseks ja poliitika rakendamise hindamiseks on vaja kehtestada liikmesriikide jaoks teatamiskohustused, eelkõige seoses teabega, mis neil tuleb esitada seoses otsustega, mida nad on teinud kooskõlas kõnealuse määruse II–V jaotisega.

(74) Eelkõige vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse puhul on vaja edaspidi täpsemalt kindlaks määrata sellise teabe sisu, mille liikmesriigid edastavad selleks, et tagada kõnealuse toetuse eeskirjade nõuetekohane kohaldamine ja võimaldada komisjonil kontrollida, kas liikmesriigid järgivad toetusmeetmete kavandamisel toetuse kooskõla ja kumuleerimise vältimise nõudeid, samuti määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud riiklikke maksimaalseid protsendimäärasid ja nendega seotud kogusummasid.

(75) Liikmesriigid võivad otsustada anda riiklikku toetust teatavatel tingimustel. Selleks et kontrollida, kas kõnealust toetust antakse kindlaksmääratud piirides, on asjakohane kehtestada kohustus esitada komisjonile aastaaruanne antud toetuse teatavate üksikasjade kohta.

(76) Komisjoni tuleks vajaduse korral teavitada kõikidest otsustest, mis on tehtud selliste otsuste läbivaatamise tulemusena, millest on teatatud vastavalt määrusele (EL) nr 1307/2013, et komisjon saaks kontrollida kõnealuse läbivaatamise nõuetekohast kohaldamist ja mõju. Seepärast on vaja sätestada teatamiskohustuste eeskirjad.

(77) Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisas on esitatud tabel, mis sisaldab ökoloogilise kasutuseesmärgiga eri liiki maa-alade suhtes rakendatavaid ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid, mis on nimetatud kõnealuse määruse artikli 46 lõikes 3. Määruse (EL) nr 1307/2013 vastuvõtmise ajal jäeti kõnealune tabel tühjaks. Seepärast tuleb kõnealust lisa kohandada. Ümberarvestuskoefitsiendid peaksid põhinema mõõtmiskogemustel ning maa-alade

▼B

ja maastikuelementide eripäral. Kaalutegurid peaksid koosnema kolmest väärtusest, millega võetakse arvesse erinevat tähtsust elurikkuse jaoks. Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa tuleks seega vastavalt muuta. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala arvutamiseks tuleks ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid kohaldada ka selliste maastikuelementide suhtes, mille puhul kohaldatakse samasuguseid tavasid, nagu on loetletud kõnealuses lisas I.

(78) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks määrused (EÜ) nr 1120/2009 ja (EÜ) nr 1121/2009 tunnistada kehtetuteks.

(79) Käesolevat määrust tuleks kohaldada kalendriaastale 2014 järgnevaid kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

1. JAGU

Reguleerimisala ja üldpõhimõtted

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse määruse (EL) nr 1307/2013 teatavaid mitteolemuslikke osi täiendavad sätted seoses järgmisega:

a) otsetoetuste üldsätted;

b) põhitoetuskava;

c) ühtse pindalatoetuse kava;

d) toetus põllumajandustootjatele, kes järgivad kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid;

e) toetus põllumajanduslikku tegevust alustavatele noortele põllumajandustootjatele;

f) vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus;

g) puuvilla eritoetus;

h) liikmesriikide teatamiskohustused.

▼B

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid rakendavad käesolevat määrust kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, edendades samas loodusvarade jätkusuutlikku majandamist ja kliimameetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et kõiki käesoleva määruse alusel kohaldatavaid toetuseandmistingimusi on võimalik kindlaks teha ja kontrollida.

3. Liikmesriigid järgivad käesoleva määruse rakendamisel:

a) muu kui tootmiskohustusega seotud toetuse puhul põllumajanduslepingu 2. lisa 1., 5. ja 6. punktis osutatud nõudeid ning

b) tootmiskohustusega seotud toetuse puhul põllumajanduslepingu artikli 6 lõikes 5 osutatud nõudeid.

Artikkel 3

Finantsdistsipliinist tulenevad vähendamised

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 8 ette nähtud finantsdistsipliinist tulenevaid vähendamisi kohaldatakse summadele, mis tulenevad määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud eri otsetoetuste abikavadest ja mida igal põllumajandustootjal on õigus saada pärast delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 II jaotise IV peatüki kohaste otsetoetustega seotud tühistamiste ja halduskaristuste kohaldamist ning enne kõnealuse delegeeritud määruse IV jaotise II peatüki kohaste nõuetele vastavusega seotud halduskaristuste kohaldamist.

2. JAGU

Määruse (EL) nr 1307/2013 mõistetega seotud sätted

Artikkel 4

Põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras hoidmise kriteeriumide raamistik

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti ii kohaldamiseks kehtestavad liikmesriigid ühel või mõlemal järgmisel viisil kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma tavapärasest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta.

▼B

a) Liikmesriigid nõuavad, et põllumajandustootja tegeleks vähemalt ühe iga-aastase tegevusega. Keskkonnakaitse seisukohast põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada tunnustada ka tegevust, mida tehakse iga kahe aasta tagant.

b) Liikmesriigid määravad kindlaks omadused, millele põllumajandusmaa peab vastama, et seda saaks pidada karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras olevaks.

2. Lõikes 1 osutatud kriteeriumide kehtestamisel võivad liikmesriigid teha vahet eri liiki põllumajandusmaade vahel.

Artikkel 5

Karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval põllumajandusmaal tehtava miinimumtegevuse raamistik

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti iii kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid iga-aastase miinimumtegevuse, mida põllumajandustootja peab karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval põllumajandusmaal tegema. Keskkonnakaitse seisukohast põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada tunnustada ka tegevust, mida tehakse iga kahe aasta tagant.

Artikkel 6

Rohu ja muude rohttaimede ülekaal püsirohumaal

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti h kohaldamisel käsitatakse rohtu ja muid rohttaimi ülekaalus olevana siis, kui need katavad üle 50 % toetuskõlblikust alast, mis määratletakse põlluna määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punkti a tähenduses.

Artikkel 7

Püsirohumaaga seotud kohalikud kinnistunud tavad

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti h kohaldamisel käsitatakse kohaliku kinnistunud tavana ühte järgmistest tavadest või mitme tava kombinatsiooni:

a) kariloomade karjatamiseks kasutatavate aladega seotud tavad, mis on traditsioonilise iseloomuga ja mida neil aladel tavapäraselt kohaldatakse;

b) tavad, mis on olulised nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ ([1]) I lisas loetletud elupaikade ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ ([2]) hõlmatud biotoopide ja elupaikade kaitsmise seisukohalt.

([1]) Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

▼B

Artikkel 8

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 5 osutatud vähenduskoefitsient

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 5 kohaldamisel püsirohumaa suhtes, mis sobib karjatamiseks ja on seotud kohalike kinnistunud tavadega ning kus rohi ega muud rohttaimed ei ole tavapäraselt ülekaalus, võivad liikmesriigid teha vahet eri kategooria maa-alade vahel ja kohaldada nende suhtes eri vähenduskoefitsiente.

Artikkel 9

Kanepitootmine

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 kohaldamisel on kanepi tootmiseks kasutatavate maa-alade toetuskõlblikkuse aluseks selliste sortide seemne kasutamine, mis on toetuse maksmise aasta 15. märtsil loetletud ühtses põllukultuuride sordilehes, mis on avaldatud kooskõlas nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ ([1]) artikliga 17. Seeme sertifitseeritakse vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ ([2]).

3. JAGU

Aktiivne põllumajandustootja

Artikkel 10

Juhud, kui põllumajandusmaad on põhiliselt karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras olevad maa-alad

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 1 kohaldamisel käsitatakse füüsilise või juriidilise isiku või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma põllumajandusmaid põhiliselt maa-aladena, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras, kui sellised maa-alad moodustavad üle 50 % kogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt deklareeritud põllumajandusmaast.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõiget 1 ei kohaldata füüsilise või juriidilise isiku ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühma suhtes, kes tegeleb karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval maa-alal põllumajanduslikku tegevusega määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti i tähenduses.

Artikkel 11

Mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti a ja, kui see on asjakohane, käesoleva määruse artikli 13 kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna tulu,

([1]) Nõukogu direktiiv 2002/53/EÜ, 13. juuni 2002, ühise põllumajandustaimesortide kataloogi kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1) [Termin on muutunud. Uus termin on „ühtne põllukultuuride sordileht"].

([2]) Nõukogu direktiiv 2002/57/EÜ, 13. juuni 2002, õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74).

▼B

mida põllumajandustootja on saanud oma põllumajanduslikus majapidamises teostatud põllumajanduslikust tegevusest nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti c tähenduses, sealhulgas Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) või Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) saadud liidu toetus ning samuti põllumajandustegevust edendav mis tahes riikliku toetus, v.a määruse (EL) nr 1307/2013 artiklite 18 ja 19 kohane täiendav riiklik otsetoetus.

Tulu, mis on saadud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis d määratletud põllumajandustoodete töötlemisest põllumajanduslikus majapidamises, käsitatakse põllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna, kui töödeldavad tooted jäävad põllumajandustootja omandisse ja töötlemise tulemusena valmib teine põllumajandustoode määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti d tähenduses.

Kõiki muid tulusid käsitatakse mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse tuluna kogutulu enne asjaomaste kulude ja maksude mahaarvamist.

3. Lõikes 1 osutatud liidu toetus arvutatakse järgmiselt:

a) Bulgaaria ja Rumeenia puhul 2015. aastaks määruse (EL) nr 1307/2013 V lisa punktis A sätestatud summa põhjal;

b) Horvaatia puhul määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 17 osutatud aastateks kõnealuse määruse VI lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Artikkel 12

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõigetes 2 ja 4 ning käesoleva määruse artikli 13 lõikes 2 osutatud otsetoetuste summa

1. Põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste iga-aastane summa, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punktis a ning vajaduse korral käesoleva määruse artikli 13 lõikes 2, on nende otsetoetuste kogusumma millele põllumajandustootjal oli määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt õigus kõige viimasel eelarveaastal, mille kohta tõendid mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulude kohta on kättesaadavad. Osutatud summa arvutamisel ei võeta arvesse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklit 63 ega artikli 91 lõiget 1.

Kui esimeses lõigus osutatud kõige viimane eelarveaasta on 2014 või sellest varasem, on otsetoetuste iga-aastane summa see otsetoetuste kogusumma, millele põllumajandustootjal oli määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt õigus enne kõnealuse määruse artiklite 21 ja 23 kohast vähendamist ja väljaarvamist.

▼B

2. Kui põllumajandustootja ei esitanud määruse (EL) nr 1307/2013 kohast otsetoetuste toetusetaotlust kõige viimasel eelarveaastal, millele on osutatud lõike 1 esimeses lõigus, kehtestavad liikmesriigid otsetoetuste kogusumma, millele on osutatud lõike 1 esimeses lõigus, korrutades nende toetuskõlblike hektarite arvu, millest põllumajandustootja on teatanud abitaotluse esitamise aastal vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktile a, lõike 1 esimeses lõigus osutatud aastal makstud keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

Selleks et teha kindlaks asjaomases riigis makstud keskmine otsetoetus hektari kohta, millele osutati esimeses lõigus, jagatakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt asjaomaseks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

Kui lõike 1 esimeses lõigus osutatud aasta on 2014 või sellest varasem, tuleb asjaomases riigis hektari kohta makstud keskmine otsetoetussumma (millele on osutatud kõnealuse lõike esimeses lõigus) kindlaks tegemiseks jagada määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomasel aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt liikmesriigis selleks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõikes 4 osutatud põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summa on nende otsetoetuste kogusumma, mida põllumajandustootjal oli määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt õigus enne määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 63 ja artikli 91 lõike 1 kohaldamist varasema aasta eest saada.

Kui esimeses lõigus osutatud aasta on 2014, on otsetoetuste iga-aastane summa see 2014. aasta otsetoetuste kogusumma, millele põllumajandustootjal oli määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt õigus enne kõnealuse määruse artiklite 21 ja 23 kohast vähendamist ja väljaarvamist.

4. Kui põllumajandustootja ei esitanud määruse (EL) nr 1307/2013 kohast otsetoetuste toetusetaotlust varasemal aastal, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, kehtestavad liikmesriigid otsetoetuste kogusumma, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, korrutades nende toetuskõlblike hektarite arvu, millest põllumajandustootja on teatanud abitaotluse esitamise aastal kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktiga a, varasemal aastal makstud keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

Selleks et teha kindlaks asjaomases riigis makstud keskmine otsetoetus hektari kohta, millele osutati esimeses lõigus, jagatakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt asjaomaseks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

Kui lõike 3 esimeses lõigus osutatud aasta on 2014 või sellest varasem, korrutab liikmesriik asjaomase põllumajandustootja otsetoetuste aastasumma kehtestamisel asjaomase põllumajandustootja poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt 2015. aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu asjaomase riigi 2014. aasta keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

▼B

Selleks et määrata kindlaks asjaomases riigis 2014. aastal hektari kohta makstud keskmine otsetoetussumma, jagatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas 2014. aastaks sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt 2014. aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

5. Lõigetes 1 ja 2 osutatud otsetoetuste kogusumma arvutatakse järgmiselt:

a) Bulgaaria ja Rumeenia puhul 2015. aastaks määruse (EL) nr 1307/2013 V lisa punktis A sätestatud summa põhjal;

b) Horvaatia puhul määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 17 osutatud aastateks kõnealuse määruse VI lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Artikkel 13

Kriteeriumid, mille alusel tõendatakse, et põllumajanduslik tegevus ei moodusta tühist osa ja et põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk on põllumajanduslik tegevus

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel ei moodusta põllumajanduslik tegevus tühist osa majandustegevusest, kui kõige viimase eelarveaasta põllumajanduslikust tegevusest saadud kogutulu käesoleva määruse artikli 11 tähenduses ja vastavate tõendite olemasolu korral moodustab kõnealuste tõendite kohaselt vähemalt ühe kolmandiku viimase eelarveaasta kogutulust.

Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada piirmäära sellele kogutulule, mis on saadud vähem kui kolmandiku moodustanud põllumajanduslikust tegevusest, tingimusel et selline madalam piirmäär ei võimalda käsitada vähese põllumajandustegevusega seotud füüsilisi ega juriidilisi isikuid aktiivse põllumajandustootjana.

Erandina esimesest ja teisest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mis võimaldavad isikul tõendada, et tema põllumajanduslik tegevus ei ole väheoluline määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti b tähenduses.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 3 punkti a kohaldamisel võivad liikmesriigid otsustada, et põllumajanduslik tegevus moodustab füüsilise või juriidilise isiku või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma üldisest majandustegevusest üksnes tühise osa, kasutades otsuse tegemisel ühte järgmistest meetoditest:

a) iga-aastane otsetoetussumma on väiksem kui 5 % kogutulust, mis saadi mittepõllumajanduslikust tegevusest käesoleva määruse artikli 11 tähenduses kõige viimasel eelarveaastal ja mille kohta on olemas tõendid;

b) laekumiste kogusumma, mis saadi põllumajanduslikust tegevusest käesoleva määruse artikli 11 tähenduses kõige viimasel eelarveaastal ja mille kohta on olemas tõendid, on väiksem kui liikmesriikide kehtestatud piirmäär ja see ei ületa üht kolmandikku viimasel eelarveaasta kogutulust, mille kohta on olemas tõendid.

▼B

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mille kohaselt saab põllumajanduslikku tegevust käsitada ebaolulisena määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 3 punkti a tähenduses.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c ja asjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 9 lõike 3 punkti b kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikku tegevust juriidilise isiku põhilise tegevusena või ettevõtte eesmärgina, kui see tegevus on põhilise tegevuse või ettevõtte eesmärgina kantud ametlikku äriregistrisse või liikmesriigi samaväärsele ametlikule tõendile. Füüsilise isiku puhul tuleb nõuda samaväärset tõendit.

Nimetatud registri puudumise korral kasutavad liikmesriigid samaväärset tõendit.

Erandina esimesest ja teisest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mille alusel kõnealuse määruse artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c ja asjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 9 lõike 3 punkti b kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikku tegevust juriidilise isiku põhilise tegevusena või ettevõtte eesmärgina.

2. PEATÜKK

PÕHITOETUSKAVA JA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA

1. JAGU

Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 1., 2., 3. ja 5. jao kohase põhitoetuskava rakenduseeskirjad

Alajagu 1

Toetusõiguste esialgne jaotamine

Artikkel 14

Pärimine, õigusliku seisundi või nimetuse muutumine, ühinemine ja jagunemine

1. Kui põllumajandustootja on omandanud põllumajandusliku majapidamise või osa sellest tegeliku või eeldatava pärimise teel, on tal õigus oma nimel taotleda omandatud põllumajanduslikule majapidamisele või selle osale jaotatava arvu ja väärtusega toetusõigusi samadel tingimustel, mida oleks kohaldatud algselt põllumajanduslikku majapidamist juhtinud põllumajandustootja suhtes.

Tühistatavate eeldatava pärandi juhtumite korral jaotatakse toetusõigused üksnes sellele isikule, kes on tunnistatud pärijaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 1 või artikli 39 lõikes 1 osutatud kuupäevaks.

▼B

2. Nimetuse muutmine ei mõjuta jaotatavate toetusõiguste arvu ega väärtust.

Õigusliku seisundi muutumine ei mõjuta jaotatavate toetusõiguste arvu ega väärtust, kui põllumajandustootja, kelle kontrolli all olid algse põllumajandusliku majapidamise juhtimine, tulemused ja finantsriskid, juhib ka uut põllumajanduslikku majapidamist.

3. Ühinemine või jagunemine ei mõjuta põllumajanduslikule majapidamisele/põllumajanduslikele majapidamistele jaotatavate toetusõiguste koguarvu ega väärtust.

Kui liikmesriik kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikeid 4 või 5 põllumajandusliku majapidamise jagunemise korral, tuleb igale jagunemise tulemusel tekkinud põllumajanduslikule majapidamisele toetusõiguste arvu määramisel korrutada uue põllumajandusliku majapidamise käsutuses olevate toetuskõlblike hektarite arv nende toetusõiguste arvu keskmise vähendamisega, millele algsel põllumajanduslikul majapidamisel oleks olnud õigus vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 4 või 5.

Käesolevas lõikes kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „ühinemine” – kahe või mitme eraldioleva põllumajandustootja (määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses) ühinemine üheks uueks põllumajandustootjaks (sama artikli tähenduses), kelle juhtimist, tulusid ja finantsriske kontrollivad need põllumajandustootjad, kes põllumajanduslikke majapidamisi või ühte neist algselt juhtisid;

b) „jagunemine” – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud põllumajandustootja jagunemine:

i) vähemalt kaheks uueks eraldiolevaks põllumajandustootjaks (sama artikli tähenduses), kellest vähemalt ühe juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima vähemalt üks nendest juriidilistest või füüsilistest isikutest, kes põllumajanduslikku majapidamist algselt juhtis; või

ii) algseks põllumajandustootjaks ja vähemalt üheks uueks eraldiolevaks põllumajandustootjaks kõnealuse artikli tähenduses.

Artikkel 15

Toetuskõlblike hektarite kehtestamine määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 2 ja artikli 39 lõike 2 kohaldamiseks

1. Kui tegemist ei ole vääramatu jõu ega erandlike asjaoludega, võetakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 2 ja artikli 39 lõike 2 kohaselt jaotatavate toetusõiguste arvu kehtestamisel arvesse

▼B

üksnes selliseid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

2. Kui toetusõiguste jaotamise taotluse lõikes 1 osutatud toetuskõlbliku hektari kohta esitab enam kui üks põllumajandustootja, tehakse otsus toetusõiguse jaotamise kohta kriteeriumi põhjal, mille kohaselt saab toetusõiguse põllumajandustootja, kellel on otsustamisõigus kõnealusel maal toimuva põllumajandusliku tegevuse üle ning kes saab sellest tulu ja kannab sellega seotud finantsriske.

Artikkel 16

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6 kohased piirangud

1. Kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 6 kohane vähendamine ei tohi ületada 85 % selliste toetusõiguste arvust, mis vastavad raskete ilmastikutingimustega piirkonnas asuva püsirohumaa toetuskõlblikele hektaritele.

2. Lõikega 1 ette nähtud vähenduskoefitsiendi kohaldamiseks võivad liikmesriigid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6 osutatud loodusliku eripära alusel eristada raskete ilmastikutingimustega piirkondade kategooriad, et kohaldada selliste kategooriate suhtes teistsuguseid vähenduskoefitsiente.

Artikkel 17

Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklite 26 ja 40 kohane toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kohaseks 2014. aasta otsetoetuste või otsetoetuste ühikuväärtuste kindlaksmääramiseks tuleb arvesse võtta üksnes sellistele põllumajandustootjatele tehtud toetusmakseid või nende toetusõiguste ühikuväärtusi, kellel on õigus saada 2015. aastal otsetoetusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 9 ja artikli 24 lõikele 9.

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõikes 3 osutatud selliste otsetoetuste kindlaksmääramiseks, mis on seotud põhitoetuskava kohaldamisele eelnenud aastaga, tuleb arvesse võtta üksnes toetusmakseid sellistele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada põhitoetuskava esimesel rakendamisaastal otsetoetusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 9.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 6 kohaldamisel kohaldatakse järgmisi eeskirju:

a) viide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktidega a, b ja c ettenähtud eritoetusmeetmetele ei piira liikmesriikide võimalust kaaluda kõnealuste eritoetusmeetmete raames rakendatud ühe või mitme meetme võtmist;

▼B

b) põllumajandustootjale 2014. kalendriaasta eest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõikes 6 osutatud ühe või mitme toetuskava raames antud toetus arvutamisel ei võeta arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükiga ettenähtud mis tahes vähendamist ega väljajätmist;

c) liikmesriigid võivad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt otsustada sellise toetusmäära üle, mida tuleb arvesse võtta asjaomaste liikmesriikide poolt kohaldatud ühe või enama kava puhul, mis on loetletud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõikes 6.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei tohi liikmesriigid kahjustada tootmiskohustusega sidumata toetust, mida on antud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktile c ning artiklitele 126, 127 ja 129.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 6 kolmanda lõigu kohaldamisel ei võeta 2014. kalendriaastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 72a ja 125a alusel antava toetuse arvutamisel arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud mis tahes vähendamist ega väljaarvamist.

4. Viide määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 3 kohaselt põllumajandustootja omanduses olevatele toetusõigustele hõlmab selliseid toetusõigusi, mida põllumajandustootja on rentinud teisele põllumajandustootjale 2014. aasta taotluse esitamise kuupäeval.

Artikkel 18

Toetusõiguste arvu ja väärtuse lõplik kehtestamine

Kui artikli 25 lõike 10 või määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõike 4 teise lõigu kohane põllumajandustootjatele edastatav teave põhineb esialgsetel andmetel, kehtestatakse toetusõiguste lõplik väärtus ja arv ning edastatakse see neile pärast seda, kui kõik määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 74 kohased vajalikud kontrollid on tehtud, ja igal juhul hiljemalt selle aasta 1. aprillil, mis järgneb esimesele aastale, kui asjaomane liikmesriik põhitoetuskava kohaldab.

Artikkel 19

Toetusõiguste väärtuse kehtestamine erakorralistel juhtudel

1. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 või artikli 40 lõikes 3 osutatud üks või mitu otsetoetust, mis on seotud 2014. aastaga või põhitoetuskava kohaldamisele eelnenud aastaga, on väiksemad kui

▼B

vastavad summad varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, kehtestatakse esialgne ühikuväärtus summade alusel, mida põllumajandustootja sai vääramatust jõust või erandlikest asjaoludest mõjutatud aastatele eelnenud aastal.

2. Liikmesriigid võivad otsustada piirata lõike 1 kohaldamist juhtudel, kui 2014. aastaga või põhitoetuskava rakendamisele eelnenud aastaga seotud otsetoetused on väiksemad kui vastavate summade teatav protsent varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud. Nimetatud protsent peab olema vähemalt 85 %.

Artikkel 20

Eralepinguklausel müügi korral

1. Põllumajandusliku majapidamise või selle osa müümise korral võivad põllumajandustootjad lepingu alusel, mis on allkirjastatud enne toetusõiguste taotluse esitamise lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, anda jaotatavad toetusõigused üle koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sel juhul eraldatakse toetusõigused müüjale ja antakse vahetult üle ostjale, kes saab nende kohaldamise korral kasu, võttes vastu maksed, mida müüja sai 2014. aasta eest, või toetusõiguste väärtuse, mis kuulus müüjale 2014. aastal ja millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kui toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.

Sellise üleandmise korral peab müüja vastama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 ja ostja kõnealuse määruse artiklile 9.

Sellist müüki ei käsitata toetusõiguste üleandmisena ilma maata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 tähenduses.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* nende liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 5. jagu.

Artikkel 21

Eralepinguklausel rentimise korral

1. Põllumajandusliku majapidamise või selle osa rentimise korral võivad põllumajandustootjad anda lepingu alusel, mis on allkirjastatud enne tähtaega, millele on osutatud artikli 20 lõike 1 esimeses lõigus, anda jaotatavad toetusõigused rendile koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sel juhul eraldatakse toetusõigused rendileandjale ja renditakse vahetult edasi rentnikule, kes saab nende kohaldamise korral kasu, võttes vastu maksed, mida rendileandja sai 2014. aasta eest, või toetusõiguste väärtuse, mis kuulus rendileandjale 2014. aastal ja millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kui toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.

Sellise üleandmise korral peab rendileandja vastama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 ja rendilevõtja kõnealuse määruse artiklile 9 ning rendileping peab lõppema pärast põhitoetuskava kohase taotluse esitamise lõppkuupäeva.

▼B

Sellist rendileandmist ei käsitata toetusõiguste üleandmisena ilma maata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 tähenduses.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* nende liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 5. jagu.

Artikkel 22

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 1 kohased toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 1 kolmanda lõigu punkti a alapunkti i esimese taande kohaldamisel tähendavad „säilituskartul" ja „seemnekartul" CN-koodi 0701 alla kuuluvat kartulit„ välja arvatud kartulitärklise tootmiseks ettenähtud kartul.

Alajagu 2

Toetusõiguste aktiveerimine ja üleandmine

Artikkel 23

Toetusõiguste väärtuse arvutamine

1. Toetusõigused arvutatakse esmalt kuni kolme kümnendkoha täpsusega ja ümardatakse seejärel üles- või allapoole lähima teise kümnendkohani. Kui arvutuse tulemusel on kolmandal kümnendkohal number 5, ümardatakse summa ülespoole teise kümnendkohani.

2. Kui põllumajandustootja annab üle murdosa toetuseõigusest, arvutatakse selle väärtus allesjäänud aasta kohta proportsionaalselt, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 25 või artiklis 40.

3. Liikmesriigid võivad toetusõigusi muuta põllumajandustootja omanduses olevate toetusõiguste murdosade ühendamisega. Ühendatud toetusõiguste väärtus määratakse kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 25 või artiklis 40 osutatud iga ülejäänud asjaomase aasta kohta, lisades murdosade väärtuse.

Artikkel 24

Toetusõiguste aktiveerimise nõuded

1. Toetuseõigusi võib toetusena deklareerida üksnes kord aastas põllumajandustootja, kelle valduses (omanduses või renditud) need on ühtse taotluse esitamise lõppkuupäeval.

▼B

Kui põllumajandustootja kasutab võimalust muuta ühtset taotlust kooskõlas komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel kehtestatud eeskirjadega, võib ta deklareerida väljamaksmiseks ka need toetusõigused, mis on tema valduses (omanduses või renditud) päeval, kui ta pädevale asutusele muudatustest teatab, eeldusel et mõni teine põllumajandustootja ei deklareeri asjaomaseid toetuseõigusi sama aasta kohta.

Kui põllumajandustootja omandab asjaomased toetusõigused teiselt põllumajandustootjalt üleandmise kaudu ja kui kõnealune teine põllumajandustootja on asjaomased toetusõigused juba väljamaksmiseks deklareerinud, on kõnealuste toetusõiguste lisadeklareerimine ülevõtja poolt lubatud vaid juhul, kui üleandja on pädevale asutusele toetusõiguste üleandmisest komisjoni poolt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 5 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt juba teatanud ning võtab kõnealused toetusõigused oma ühtsest taotlusest tagasi tähtaja jooksul, mille komisjon on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel kehtestatud ühtse taotluse muutmise jaoks.

2. Kui põllumajandustootjal on pärast nende põldude deklareerimist, mille kohta on talle kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 33 lõike 1 kohased ja täisarvuna väljendatud toetusõigused eraldatud, endiselt veel kuni vaid hektari suurune maatükk, võib ta deklareerida täiendava toetusõiguse, mis on väljendatud täisarvuna ja annab õiguse maatüki suurusega proportsionaalselt arvutatud toetusele. Kõnelause määruse artikli 31 lõike 1 punkti b kohaldamisel loetakse toetusõigus siiski täielikult kasutatuks.

Artikkel 25

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda igal ajal aastas.

2. Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikega 3 ettenähtud võimalust, peab ta määratlema kõnealuses sättes osutatud piirkonnad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 3 esimesel kohaldamisaastal ning hiljemalt üks kuu enne kuupäeva, mille liikmesriik on vastavalt kõnealuse määruse artikli 33 lõikele 1 kindlaks määranud.

Alajagu 3

Riiklikud või piirkondlikud reservid

Artikkel 26

Toetusõiguste tagastamine riiklikusse või piirkondlikusse reservi toetusõiguste üleandmise kinnipidamise tõttu

Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikega 4 ettenähtud võimalust, võib ta otsustada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimise, tagastada

▼B

riiklikusse või piirkondlikkuse reservi kuni 30 % iga sellise toetusõiguse aastasest ühikuväärtusest, mis on üle antud ilma vastavate toetuskõlblike hektariteta määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 tähenduses, või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid näha põhitoetuskava esimese kolme kohaldamisaasta jooksul ette iga toetusõiguse aastase väärtuse tagastamise kuni 50 % ulatuses või toetusõiguste arvuna väljendatud samaväärse summana, nagu on osutatud esimeses lõigus.

Artikkel 27

Ootamatu tulu klausli kohaldamine

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 28 ja artikli 40 lõike 5 kohaldamisel määratakse kõnealustes artiklites osutatud toetusõiguste väärtuse suurendamine kindlaks, võrreldes määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 lõike 4 ja artikli 26 või artikli 40 lõike 3 kohaldamisest tulenevate põllumajandustootja toetusõiguste väärtust vastavalt pärast kõnealuse määruse artikli 28 või artikli 40 lõikes 5 osutatud müüki või rentimist põllumajandustootja toetusõiguste väärtusega ilma müügi või rentimiseta.

Artikkel 28

Toetusõiguste jaotamine riiklikust või piirkondlikust reservist vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikele 6

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohaldamisel ning juhul, kui noor põllumajandustootja või põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja, kelle omanduses (omandatud või renditud) ei ole ühtegi toetusõigust, taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne tema omanduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvuga lõppkuupäeval, mille komisjon on toetusõiguste taotlemiseks või nende väärtuse suurendamiseks kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel.

2. Kui noor põllumajandustootja või põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja, kelle omanduses (omandatud või renditud) on juba toetusõigused, taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema omanduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvuga, mille kohta tal ei ole (omandatud või renditud) ühtegi toetusõigust.

Kui põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) olevate toetusõiguse väärtus on väiksem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 8 osutatud riiklik või piirkondlik keskmine, võib kõnealuste toetusõiguste aastast ühikuväärtust suurendada kuni riikliku või piirkondliku keskmise väärtuseni, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 30 lõikes 10.

▼B

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 10 osutatud suurendamist kohaldavate liikmesriikide jaoks on kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 kohaldamisel käesoleva lõike teises lõigus osutatud suurendamine siiski kohustuslik. Selline suurendamine peaks vastama seoses määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikega 7 kohaldatud kõige kõrgemale suurendamismäärale.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikeid 6 või 7 kohaldavates liikmesriikides võib kõnealuste sätete kohaseid toetusõiguste jaotamise piiranguid kohaldada *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohase toetusõiguste jaotamise korral.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada, et juhul, kui ühe või mitme esimeses lõigus osutatud piirangu kohaldamine piirab nende toetusõiguste koguarvu, mis juba on põllumajandustootja omanduses ja mis on reservist hiljuti eraldatud vähem kui toetuskõlblike hektarite kindlaksmääratud protsendi ulatuses aastal, kui ta taotleb toetusõiguste eraldamist reservist, tuleb põllumajandustootjale eraldada selline täiendav arv toetusõigusi, mis vastab selle aasta osale tema taotluses vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvus.

Käesoleva artikli teise lõigu kohane kindlaksmääratud protsent arvutatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 31 lõike 2 teises lõigus osutatud meetodile.

Käesoleva artikli teise lõigu kohane põllumajandustootja toetuskõlblike hektarite koguarvu osakaal arvutatakse protsendipunktides ja võrdub poolega käesoleva artikli kolmandas lõigus osutatud kindlaksmääratud protsendi ning põllumajandustootja omanduses olevate selliste toetuskõlblike hektarite eest saadud toetusõiguste osa vahest, mis vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeriti tema taotluses käesoleva lõike teises lõigus osutatud aasta kohta. Käesoleva lõigu kohaldamisel tähendab mõiste „põllumajandustootja omanduses olevad toetusõigused” neid toetusõigusi, mis juba on põllumajandustootja omanduses ja mis peavad olema reservist hiljuti eraldatud.

Käesoleva lõike teise, kolmanda ja neljanda lõigu kohase toetuskõlblike hektarite arvu arvutamisel võib liikmesriik otsustada mitte arvestada kõiki püsikultuuride all olevaid alasid, mis on püsirohumaa ja mis asuvad piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6, või piirkondades, mida käsitatakse püsirohumaana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 teises lõigus.

Liikmesriigid, kes kasutavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 23 ette nähtud võimalust kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil, võivad võtta käesoleva lõike teises lõigus osutatud arvutusmeetodi puhul aluseks 2015. aastal asjaomases piirkonnas eraldatud/deklareeritud toetusõiguste koguarvud.

▼B

Teise lõigu kohase künnise kindlaksmääramisel ei võeta arvesse maad, mille põllumajandustootja on omandanud või rentinud pärast 19. oktoobrit 2011.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse üksnes selliseid põllumajandustootjaid, kes alustasid põllumajanduslikku tegevust 2013. kalendriaastal või hiljem ning kes esitasid põhitoetuse taotluse hiljemalt kaks aastat pärast kalendriaastat, mil nad alustasid oma põllumajanduslikku tegevust.

Artikkel 29

Riiklikust või piirkondlikust reservist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 alusel jaotatavate toetusõiguste kindlaksmääramine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaldamisel ja juhul, kui on eraldatud uued toetusõigused vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõikele 10, jaotatakse need kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud tingimustega ning vastavalt asjaomase liikmesriigi kehtestatud objektiivsetele kriteeriumidele.

2. Kui põllumajandustootjal, kelle omandusse ei kuulu toetusõigusi (omandatud või renditud), on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaselt õigus saada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist ja kui ta taotleb neid, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis vastab hiljemalt artikli 28 lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema valduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvu.

3. Kui toetusõigusi (omandatud või renditud) omaval põllumajandustootjal on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaselt õigus saada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist ja kui ta taotleb neid, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa hiljemalt artikli 28 lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema valduses olevate selliste toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvu, mille kohta tal ei ole (omandatud või renditud) ühtegi toetusõigust.

Kui põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) olevate toetusõiguse väärtus on väiksem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 8 osutatud riiklik või piirkondlik keskmine, võib kõnealuste toetusõiguste aastast ühikuväärtust suurendada kuni riikliku või piirkondliku keskmise väärtuseni, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 30 lõikes 10.

4. Liikmesriigid ei sätesta lõike 1 kohaldamisel kriteeriume, mis on seotud tootmise või muude valdkondlike andmetega, mis hõlmavad ajavahemikku pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on 2013. taotlusaasta jaoks vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestanud.

▼B

Artikkel 30

Riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste kindlaksmääramise täiendavad eeskirjad

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 10 kohasel toetusõiguste aastaste ühikuväärtuste suurendamisel suurendavad liikmesriigid selliste toetusõiguste ühikuväärtust, mis on põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste taotlemise kuupäeval, kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

2. Liikmesriigid ei sätesta lõike 1 kohaldamisel kriteeriume, mis on seotud tootmise või muude valdkondlike andmetega, mis hõlmavad ajavahemikku pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on 2013. taotlusaasta jaoks vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestanud.

Artikkel 31

Erakorralised juhud

1. Kui põllumajandustootja ei saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu esitada taotlust toetusõiguste jaotamiseks vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 või artikli 39 lõikele 1 ning ta taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, jaotatakse talle toetusõigused kooskõlas kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 punktiga c. Liikmesriigid kehtestavad vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 või artikli 40 kohaselt jaotatavate toetusõiguste aastase ühikuväärtuse ja võtavad vastu otsused kõnealuste artiklitega ettenähtud võimaluste suhtes.

2. Liikmesriik võib otsustada, et kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigete 3–7 kohaselt ühe või mitme piirangu kohaldamise tõttu toetusõiguste jaotamisel on põllumajandustootja toetusõiguste koguarv väiksem kui tema toetuskõlblike hektarite kindlaksmääratud protsent ning kui põllumajandustootja taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, on kõnealuse põllumajandustootja puhul tegemist nn ebasoodsate asjaoludega vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 punktile a. Sellisel juhul jaotatakse põllumajandustootjale määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 punkti b kohaselt selline arv toetusõigusi, mis vastab osakaalule tema selliste toetuskõlblike hektarite koguarvust arv, mis olid deklareeritud 2015. aasta taotluses vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1.

Esimeses lõigus osutatud kindlaksmääratud protsent arvutatakse liikmesriigis 2015. aastal jaotatud toetuseõiguste koguarvuna pärast määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigetega 3–7 ettenähtud piirangute kohaldamist, jagatuna liikmesriigis 2015. aastal määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetusõiguste koguarvuga.

▼B

Esimeses lõigus osutatud põllumajandustootja toetuskõlblike hektarite koguarvu osakaal arvutatakse protsendipunktides ning see võrdub poolega esimeses ja teises lõigus osutatud kindlaksmääratud protsendi ning põllumajandustootja selliste toetuskõlblike hektarite eest saadud toetusõiguste osa vahest, mis vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeriti 2015. aastal.

Käesoleva lõike esimese, teise ja kolmanda lõigu kohase toetuskõlblike hektarite arvu arvutamisel võib liikmesriik otsustada mitte arvestada kõiki püsikultuuride all olevaid alasid, mis on püsirohumaa ja mis asuvad piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6, või piirkondades, mida käsitatakse püsirohumaana kooskõlas kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 teise lõiguga.

Liikmesriigid, kes kasutavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 23 ette nähtud võimalust kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil, võivad võtta käesoleva lõike teises lõigus osutatud arvutusmeetodi puhul aluseks 2015. aastal asjaomases piirkonnas eraldatud/deklareeritud toetusõiguste koguarvud.

Esimese lõigu kohase künnise kindlaksmääramisel ei võeta arvesse maad, mille põllumajandustootja on omandanud või rentinud pärast 19. oktoobrit 2011.

Alajagu 4

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3 kohaldavad liikmesriigid

Artikkel 32

Rakendamine liikmesriikides, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3

Kui käesolevas alajaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva peatüki sätteid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3 kohaldavate liikmesriikide suhtes.

Artikkel 33

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaldamine

Määrates kindlaks, missugused toetusõigused kaotavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kehtivuse, eelistatakse kõige väiksema väärtusega toetusõigusi.

Kui toetusõigused on sama väärtusega, vähendatakse omandatud toetusõiguste arvu ja renditud toetusõiguste arvu samas proportsioonis.

Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada esimest ja teist lõiku piirkonna tasandil.

▼B

Artikkel 34

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 kohane toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramine kõnealuse määruse artikli 21 lõiget 3 kohaldavates liikmesriikides

Toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisel võivad liikmesriigid, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3, kohandada 2014. aasta toetussummat, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 26 lõikes 5, arvates enne vähendamisi ja väljajätmisi maha summa, mis tuleneb määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kehtivuse kaotanud toetusõigustest.

2. JAGU

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 35

Toetuskõlblikud hektarid ühtset pindalatoetuse kava kohaldavates liikmesriikides

Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 4. jaoga ettenähtud ühtse pindalatoetuse kava puhul, sealhulgas määruses (EL) nr 1307/2013 sisalduva mis tahes viite puhul kõnealuse kava raames deklareeritud toetuskõlblikele hektaritele, võetakse arvesse üksnes selliseid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklile 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

Artikkel 36

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 kohaldamine

1. Ühtse pindalatoetuse diferentseerimisel vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõikele 3 kohaldatakse järgmisi eeskirju:

a) viide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktidega a, b ja c ettenähtud eritoetusmeetmetele ei piira liikmesriikide võimalust kaaluda kõnealuste eritoetusmeetmete raames rakendatud ühe või mitme meetme võtmist;

b) liikmesriigid võivad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt teha kooskõlas kõnealuse määruse artikli 36 lõike 3 teise lõiguga ja asjakohasel juhul kõnealuse sätte kolmanda lõiguga otsuse toetusmäära üle, mida tuleb arvesse võtta asjaomastes liikmesriikides kohaldatava ühe või enama kava puhul; Samas ei tohi asjaomase kava alusel 2014. aastal antud toetuse puhul ühtse pindalatoetuse diferentseerimiseks kasutatav summa olla suurem kui vastav summa, mis on antud selle kava alusel üksikule põllumajandustootjale 2014. aastal;

c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti c ning artiklite 126, 127 ja 129 kohaselt antud toetuse puhul ei tohi selline diferentseerimine seada ohtu seda, et kõnealused toetuskavad on tootmiskohustusega sidumata.

▼B

Selline diferentseerimine peab olema kättesaadav põllumajandustootjatele, kes said 2014. aastal määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 teises, kolmandas ja neljandas lõigus osutatud toetust. Summa hektari kohta määratakse kindlaks igal aastal ja üksikule põllumajandustootjale kättesaadava ühtse pindalatoetuse diferentseerimiseks kasutatav summa jagatakse põllumajandustootja poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 esimese lõigu punktile a kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga.

2. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 teises lõigus osutatud ühe või mitme toetuskava alusel 2014. aastal antud toetussumma on väiksem kui vastavad summad või vastavad summad varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, võtavad liikmesriigid arvesse toetust, mida asjaomaste toetuskavade kohaselt anti vääramatu jõu või erandlike asjaolude poolt mõjutatud aastatele eelnenud aastal.

Liikmesriigid võivad otsustada piirata esimese lõigu kohaldamist juhtudel, kui 2014. aastaga seotud otsetoetused on väiksemad kui vastavate summade teatav protsent varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud. Nimetatud protsent peab olema vähemalt 85 %.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et tegeliku või eeldatava pärandi korral peab ühtse pindalatoetuse diferentseerimine olema kättesaadav põllumajandusliku majapidamise pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et see põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuste kava alusel antava toetuse kõlblik.

Artikkel 37

Kanepi tootmine ühtse pindalatoetuse kava alusel

Artiklit 9 kohaldatakse *mutatis mutandis* ühtse pindalatoetuse kava suhtes.

3. PEATÜKK

KESKKONNASÄÄSTLIKUMAKS MUUTMINE

1. JAGU

Samaväärsus

Artikkel 38

Riiklike ja piirkondlike sertifitseerimissüsteemide suhtes kohaldatavad nõuded

1. Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis b osutatud samaväärseid tavasid, määravad ühe või mitu era- või avalik-õiguslikku sertifitseerimisasutust,

▼B

kes tõendavad, et põllumajandustootja järgib oma põllumajanduslikus majapidamises kõnealuse määruse artikli 43 lõikega 3 kooskõlas olevaid tavasid.

2. Era- või avalik-õiguslikud sertifitseerimisasutused vastavad järgmistele tingimustele:

a) neil on sertifitseerimisülesannete täitmiseks vajalikud oskused, teadmised, varustus ja taristu;

b) neil on piisav arv kvalifitseeritud ja kogenud töötajaid;

c) nad on sertifitseerimisülesannete täitmisel erapooletud ja neil puudub huvide konflikt.

Eraõiguslikud sertifitseerimisasutused akrediteeritakse kooskõlas standardiga EN ISO/IEC 17021 („Nõuded juhtimissüsteemide auditit ja sertifitseerimist teostavatele asutustele") või standardiga EN ISO/IEC 17065 („Vastavushindamine. Nõuded asutustele, kes sertifitseerivad tooteid, protsesse ja teenuseid") põllumajandustoodete tootmise sektoris. Neid võib akrediteerida ainult liikmesriigi akrediteerimisasutus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008 ([1]).

3. Kui era- või avalik-õiguslik sertifitseerimisasutus ei vasta lõikes 2 sätestatud tingimustele, tema määramine tühistatakse.

Artikkel 39

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 6 osutatud summa arvutamine

1. Kui põllumajandustootja otsustab järgida määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning III jao punktis 7 osutatud tavasid ning kõnealusesse lisasse lisatud täiendavaid samaväärseid tavasid, mille puhul tuleb teha eriline arvutus, et vältida nende tavade topeltrahastamist kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punkti a kohaste samaväärse tavana, arvab liikmesriik määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõike 6 kohaselt hektari kohta arvutatavast toetusest maha summa, mis võrdub kolmandikuga keskmisest keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest, mida makstakse asjaomases liikmesriigis või piirkonnas hektari kohta iga keskkonnasäästlikumaks muutva tava pealt, millega asjaomane tava on samaväärne.

Asjaomases liikmesriigis või piirkonnas hektari kohta makstava keskmise keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel võetakse aluseks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 47 lõikes 1 osutatud protsent kõnealuse määruse II lisas aastate 2015–2019 kohta sätestatud riiklike ülemmäärade keskmisest ja 2015. aastal vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 33 või artiklile 36 deklareeritud toetuskõlblike

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 765/2008, 9. juuli 2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

▼B

hektarite arv. Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tavasid juba 2015. aastal, võivad arvutada 2015. aastaks deklareeritavate toetuskõlblike hektarite arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaselt 2014. aastal esitatud deklaratsioonide alusel.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 9 kolmandat lõiku, kohaldada kõnealuse artikli lõikes 1 osutatud mahaarvamist individuaalsel alusel ja arvata maha summa, mis võrdub kolmandikuga asjaomasele põllumajandustootjale hektari kohta makstavast keskmisest keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest.

Põllumajandustootjale makstav keskmine keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 9 kolmandale ja neljanda lõigule aastate 2015–2019 kohta arvutatud keskmise üksiktoetuse ja põllumajandustootja poolt 2015. aastal vastavalt kõnealuse määruse artiklile 33 deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu alusel.

2. JAGU

Põllumajanduskultuuride mitmekesistamine

Artikkel 40

Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise eesmärgil

1. Selleks et arvutada eri põllumajanduskultuuride osakaalu, nagu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 1, peab arvessevõetav ajavahemik olema viljelusperioodi kõige asjakohasem osa, pidades silmas riigi mõistes traditsioonilisi viljelustavasid.

Liikmesriigid teatavaid põllumajandustootjatele kõnealuse ajavahemiku õigeaegselt. Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamiseks võetakse põllumajandusliku majapidamise kogu põllumaa iga hektarit ühe nõudeaasta jooksul arvesse ainult üks kord.

2. Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamisel võib põllumajanduskultuuri all olev maa hõlmata ka maastikuelemente, mis vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklile 9 moodustavad toetuskõlbliku ala osa.

3. Segakultuuride viljelusalal, kus üht või mitut põllumajanduskultuuri kasvatatakse samaaegselt eraldi ridades, arvestatakse iga põllumajanduskultuur, mis hõlmab kõnealusest alast vähemalt 25 %, eri põllumajanduskultuurina. Eri põllumajanduskultuuride viljelusala arvutamiseks jagatakse segakultuuri viljelusala nende põllumajanduskultuuride arvuga, mis hõlmavad kõnealusest alast vähemalt 25 %, olenemata põllumajanduskultuuri tegelikust osakaalust kõnealusel alal.

Alasid, kus segakultuure viljeletakse nii, et teine põllumajanduskultuur külvatakse põhikultuuri alla, loetakse ainult põhikultuuri all olevaks.

▼B

Alasid, kuhu on külvatud seemnesegu, loetakse hoolimata sellest, millistest konkreetsetest põllumajanduskultuuridest segu koosneb, üksikkultuuri all olevaks alaks. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 4 punkti d kohaldamist, tuleb sellisele üksikkultuurile osutada kui „segakultuurile”. Kui on võimalik teha kindlaks, et eri seemnesegudesse kuuluvad üksteisest erinevad taimeliigid, võivad liikmesriigid käsitada neid eri seemnesegusid üksikkultuurina, tingimusel et eri seemnesegud erinevad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 4 punktis b osutatud põllumajanduskultuuridest.

3. JAGU

Püsirohumaa

Artikkel 41

Natura 2000 aladest välja jäävate muude keskkonnatundlike püsirohumaade kindlaksmääramise raamistik

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 teises lõigus osutatud keskkonnatundlikud püsirohumaad, mis asuvad väljaspool direktiiviga 92/43/EMÜ või direktiiviga 2009/147/EÜ hõlmatud alasid, määratakse kindlaks ühe või mitme järgmise kriteeriumi alusel:

a) nad on levinud kõrge orgaanilise süsiniku sisaldusega turbamuldadel, nt turba- ja märgalad;

b) seal leidub direktiivi 92/43/EMÜ I lisas loetletud või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud elupaiku;

c) seal leidub direktiivi 92/43/EMÜ II lisas loetletud või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud taimeliike;

d) nad etendavad olulist osa direktiivi 2009/147/EÜ I lisas loetletud metslinnuliikide jaoks;

e) nad etendavad olulist osa direktiiviga 92/43/EMÜ või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud metsloomaliikide jaoks;

f) nad hõlmavad liikmesriikide kehtestatud objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaksmääratud kõrge loodusväärtusega püsirohumaid;

g) nad hõlmavad suure erosiooniriskiga muldasid;

h) nad asuvad keskkonnatundlikul alal, mis on määratud direktiivi 2000/60/EÜ kohaste veemajanduskavade raames.

▼B

Liikmesriigid võivad igal aastal otsustada lisada uusi kindlaksmääratud alasid ja peavad asjaomastele põllumajandustootjatele sellest otsusest õigel ajal teatama.

Artikkel 42

Maakasutuse tagasimuutmine keskkonnatundlike püsirohumaadega seotud kohustuse täitmata jätmise korral

Kui põllumajandustootja on muutnud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud kohustuse objektiks oleva püsirohumaa kasutust või on selle üles kündnud, sätestab asjaomane liikmesriik, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/35/EÜ ([1]) kohaldamist, kohustuse ala püsirohumaaks tagasi muuta ja võib üksikjuhtumipõhiselt anda asjaomasele põllumajandustootjale täitmiseks täpsed juhised, kuidas tekitatud keskkonnakahju kõrvaldada ja keskkonnatundlikku staatust taastada.

Pärast nõuetele mittevastavuse kindlakstegemist teavitatakse põllumajandustootjat viivitamata tagasimuutmise kohustusest ja kuupäevast, enne mida peab kohustus olema täidetud. Osutatud kuupäev ei tohi olla hilisem, kui ühtse taotluse esitamise kuupäev järgmisel aastal või Rootsis ja Soomes enne järgmise aasta 30. juunit.

Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h käsitatakse tagasimuudetud maad püsirohumaana alates tagasimuutmise esimesest päevast ja selle suhtes kehtivad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lauses osutatud kohustused.

Artikkel 43

Püsirohumaa suhtarvu arvutamine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotises osutatud väikepõllumajandustootjate kavas osalevate põllumajandustootjate deklareeritud maid, samuti nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 ([2]) artikli 11 kohaselt mahetootmiseks kasutatavaid põllumajandusliku majapidamise üksuseid ei arvata püsirohumaade ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 2 osutatud suhtarvu sisse.

2. Alad, mille põllumajandustootjad deklareerisid 2012. aastal püsirohumaana, kuid mille kasutust on muudetud, võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 teise lõigu punkti a kohasel püsirohumaa pindala arvutamisel maha arvata kuni püsikarjamaa ja püsirohumaa hektarite arvuni, mis põllumajandustootjad on kasutusele võtnud pärast 2012. aastat ja deklareerinud 2015. aastal riigi, maakonna, piirkonna või põllumajandusliku majapidamise tasandil, tingimusel et määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikes 3 sätestatud püsikarjamaade säilitamise nõuded on täidetud.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/35/EÜ, 21. aprill 2004, keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

([2]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007, 28. juuni 2007, mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

▼B

Pärast 2012. aastat kasutusele võetud püsikarjamaa või püsirohumaa hektarite arvu (nagu on osutatud esimeses lõigus) arvutamisel võetakse arvesse üksnes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaselt 2012., 2013. või 2014. aastal deklareeritud põllumajanduslikul alal asuvad püsikarjamaad või püsirohumaad.

3. Liikmesriigid võivad suhtarvu kohandada, kui nad leiavad, selle kujunemist on oluliselt mõjutanud teatavad tegurid, eelkõige ala muutmine mahepõllumajanduslikuks alaks või väikepõllumajandustootjate kavas osalejate arvu muutumine. Kõnealuses olukorras teatavad liikmesriigid komisjonile viivitamata kohandusest ja selle põhjustest.

Artikkel 44

Püsirohumaa suhtarvu säilitamine

1. Liikmesriigid võivad ette näha põllumajandustootja individuaalse kohustuse mitte muuta püsirohumaa pindala ilma eelneva individuaalse loata. Põllumajandustootjaid teavitatakse kõnealusest kohustusest viivitamata ja igal juhul enne selle aasta 15. novembrit, kui asjaomane liikmesriik otsuse vastu võtab. Kõnealust kohustust kohaldatakse ainult selliste põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohaseid kohustusi selliste püsirohumaa pindalade osas, mille suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõiget 1.

Loa väljaandmine võib sõltuda objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, sealhulgas keskkonnakriteeriumidest. Kui esimeses lõigus osutatud luba antakse tingimusel, et mõni teine samaväärse hektarite arvuga maa tuleb muuta püsirohumaaks, käsitatakse kõnealust maad erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h püsirohumaana alates maakasutuse muutmise esimesest päevast. Selliseid maid kasutatakse rohu või muude rohttaimede kasvatamiseks vähemalt viiel maakasutuse muutmise kuupäevale järgneval järjestikusel aastal või – kui põllumajandustootjad muudavad püsirohumaaks maid, kus juba kasvatati rohtu või muid rohttaimi ja kui liikmesriik sellekohase otsuse teeb – nii mitme aasta jooksul, kui on veel vaja viie järjestikuse aasta saavutamiseks.

2. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarv on vähenenud üle 5 % võrreldes kõnealuses artiklis osutatud võrdlussuhtarvuga, näeb asjaomane liikmesriik ette nii kohustuse muuta alad tagasi püsirohumaa all olevateks aladeks kui ka eeskirjad, millega hoida ära püsirohumaa uusi muutmisi.

Liikmesriigid määravad tagasimuutmiskohustusega põllumajandustootjad kindlaks nende põllumajandustootjate hulgast,

a) kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohaseid kohustusi sellise püsirohumaa osas, mille suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse (EL) artikli 45 lõiget 1, ning

▼B

b) kelle käsutuses on olnud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 kohaselt esitatud taotluste põhjal eelneva kahe kalendriaasta jooksul või 2015. aastal eelneva kolme kalendriaasta jooksul põllumajandusmaa, mis muudeti püsirohumaast või püsikarjamaast muu kasutusega maa-alaks.

Kui teise lõigu punktis b osutatud ajavahemikud hõlmavad 2015. aastale eelnevaid kalendriaastaid, kohaldatakse tagasimuutmiskohustust ka nende maa-alade suhtes, mis muudeti muu kasutusega maaks sellisest püsikarjamaast, mille suhtes kohaldati määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 või määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikes 3 osutatud kohustusi.

Kui liikmesriigid määravad kindlaks, millised põllumajandustootjad peavad maid püsirohumaaks muutma, panevad nad kohustuse kõigepealt sellistele põllumajandustootjatele, kelle kasutuses on maa, mis muudeti püsirohumaast või püsikarjamaast muu kasutusega maaks kas käesoleva artikli lõikes 1 või asjakohasel juhul määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 4 lõikes 1 osutatud loanõuet rikkudes. Need põllumajandustootjad peavad kogu muudetud kasutusega maa tagasi muutma.

3. Kui lõike 2 neljanda lõigu kohaldamisega ei kaasne määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarvu suurenemist üle 5 % lävendi, näevad liikmesriigid ette, et põllumajandustootjad, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaast või püsikarjamaast muu kasutusega maaks käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud ajavahemike jooksul, peavad samuti teatava protsendi sellest muudetud kasutusega maast püsirohumaaks tagasi muutma või muutma selleks mõne teise samaväärsele protsendile vastava pindalaga maa. Kõnealune protsendimäär arvutatakse põllumajandustootja poolt käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud ajavahemike jooksul muudetud kasutusega maa pindala põhjal ja pindala põhjal, mida on vaja, et suurendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 2 osutatud suhtarvu üle 5 % lävendi.

Esimeses lõigus osutatud protsendimäära arvutamiseks võivad liikmesriigid jätta sellest maa-alast, mille otstarvet põllumajandustootja on muutnud, välja need alad, mis on muudetud püsirohumaaks pärast 31. detsembrit 2015, tingimusel et nad teostavad selle püsirohumaa halduslikku ristkontrolli, mis on deklareeritud iga-aastases georuumilises toetusetaotluses ruumilise ristumiskoha abil 2015. aastal püsirohumaana deklareeritud maa-alana registreeritud põldude identifitseerimise süsteemis ja et need püsirohumaad ei olnud kasutusele võetud lõike 2 või käesoleva lõike kohase püsirohumaaks tagasimuutmise või püsirohumaana kasutusele võtmise kohustuse tulemusena. Kui selline väljajätmine ei võimalda suurendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarvu üle 5 % lävendi, siis liikmesriigid neid maid välja ei jäta.

▼B

Esimeses lõigus osutatud protsendimäära arvutamisel ei võeta põllumajandustootja poolt muudetud kasutusega maa hulgas arvesse püsirohumaid või püsikarjamaid, mis põllumajandustootjad on kasutusele võtnud nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 ([1]) või määruse (EL) nr 1305/2013 kohaselt võetud kohustuste raames.

Põllumajandustootjaid teavitatakse individuaalsest tagasimuutmiskohustusest ja eeskirjadest, et hoida ära püsirohumaade uus ümbermuutmine, viivitamata ja igal juhul enne selle aasta 31. detsembrit, mil toimus rohkem kui 5 % vähenemine. Kõnealune tagasimuutmiskohustus tuleb täita enne ühtse taotluse esitamise kuupäeva järgmisel aastal või Rootsis ja Soomes enne järgmise aasta 30. juunit.

Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h käsitatakse püsirohumaaks tagasi muudetud või püsirohumaana kasutusele võetud maid püsirohumaana alates tagasimuutmise või kasutusele võtmise esimesest päevast. Kõnealuseid maid kasutatakse rohu või muude rohttaimede kasvatamiseks vähemalt viiel nende kasutuse muutmise kuupäevale järgneval järjestikusel aastal või – kui põllumajandustootjad muudavad püsirohumaaks maid, kus juba kasvatati rohtu või muid rohttaimi ja liikmesriik sellekohase otsuse teeb – nii mitme aasta jooksul, kui on veel vaja viie järjestikuse aasta saavutamiseks.

4. JAGU

Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala

Artikkel 45

Lisakriteeriumid ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala eri liikide kohta

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud alade liigitamisel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 2–11.

2. Kesa all oleval maal põllumajanduslikku tootmist ei toimu. Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h jääb maa, mida hoitakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala eesmärgil kesa all üle viie aasta, põllumaaks.

3. Terrassid hõlmavad nii määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas osutatud maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) alusel kaitstud terrasse kui ka muid terrasse. Liikmesriigid võivad otsustada käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana üksnes maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) alusel kaitstud terrasse. Liikmesriigid, kes otsustavad käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana ka muid terrasse, kehtestavad riigi või piirkonna eripärale tuginedes nende muude terrasside jaoks kriteeriumid, sealhulgas nende miinimumkõrguse.

4. Maastikuelemendid peavad olema põllumajandustootja käsutuses ning kaitstud määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) ja kohustuslike majandamisnõuete teise või kolmanda standardi (SMR 2 või SMR 3) alusel, samuti peavad need olema järgmiste omadustega:

a) hekid või metsasiilud laiusega kuni kümme meetrit;

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

▼B

b) üksikud puud, mille võra läbimõõt on vähemalt neli meetrit;

c) reas kasvavad puud, mille võra läbimõõt on vähemalt neli meetrit. Võradevaheline ala ei tohi ületada viit meetrit;

d) kuni 0,3 hektari suurused puuderühmad, kui puude võrad puutuvad omavahel kokku ja on liitunud, ning kuni 0,3 hektari suurused võsad;

e) põlluservad, mille laius on 1–20 meetrit ja kus ei toimu põllumajanduslikku tootmist;

f) tiigid suurusega kuni 0,1 hektarit. Betoon- või plastreservuaare ei käsitata ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana;

g) kraavid laiusega kuni kuus meetrit, sealhulgas niisutus- või kuivenduskraavid. Betoonseintega veerenne ei käsitata ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana;

h) traditsioonilised kiviaiad.

Liikmesriigid võivad otsustada piirata maastikuelementide valiku määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) ja kohustuslike majandamisnõuete teise või kolmanda standardi (SMR 2 või SMR 3) alla kuuluvatega ja/või ühe või mitme esimese lõigu punktides a–h loetletud maastikuelemendiga, kui see on nõuetekohaselt põhjendatud.

Esimese lõigu punktide b ja c kohaldamisel võivad liikmesriigid lisada loetellu puud, mille võra läbimõõt on alla nelja meetri, kuid mida nad peavad väärtuslikuks maastikuelemendiks.

Esimese lõigu punkti e kohaldamisel võivad liikmesriigid määrata kindlaks tiikide maksimumsügavuse.

Esimese lõigu punkti f kohaldamisel võivad liikmesriigid sätestada tiikide miinimumsuuruse ja nad võivad otsustada, et veekoguga piirnevad kuni kümne meetri laiusega veekoguäärse taimestikuga ribad arvestatakse samuti tiigi suuruse hulka. Nad võivad kehtestada kriteeriumid, mis tagavad tiikide loodusväärtuse, võttes arvesse looduslike tiikide tähtsust elusloodu se jaoks.

Esimese lõigu punkti h kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada riigi või piirkonna eripärale tuginedes miinimumkriteeriumid, sealhulgas miinimum- ja maksimumkõrguse ja -laiuse.

5. Puhverribade hulka kuuluvad nii vooluveekogude ääres olevad puhverribad, mida nõutakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise esimese standardi (GAEC 1) ning kohustuslike majandamisnõuete esimese ja kümnenda standardi (SMR 1 või SMR 10) alusel, kui ka muud liiki puhverribad. Kõnealuste muude puhverribade miinimumlaiuse kehtestavad liikmesriigid, kuid see ei tohi olla alla ühe meetri. Puhverribad paiknevad põllumaal või selle ääres selliselt, et puhverriba pikem külg

▼B

paikneb paralleelselt vooluveekogu või muu veekogu äärega. Vooluveekoguga võivad külgneda kuni kümne meetri laiused veekoguäärse taimestikuga ribad. Puhverribadel ei toimu põllumajanduslikku tootmist. Erandina tootmisnõuetest võivad liikmesriigid lubada puhverribadel karjatamist või loomasööda varumist tingimusel, et need on piirnevast põllumajandusmaast eristatavad.

6. Agrometsanduse hektarid on põllumaa, mis on toetuskõlblik kas määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise1. peatükis osutatud põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel ja vastab tingimustele, mille alusel anti või antakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikliga 44 või määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 23.

7. Liikmesriikidel on õigus otsustada, kas lubada piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribadel põllumajanduslikku tootmist või kehtestada põllumajandusliku tootmise välistamise nõue või jätta põllumajandustootjale mõlemad võimalused. Kui liikmesriigid otsustavad põllumajanduslikku tootmist mitte lubada, võivad nad kehtestada kõnealusest nõudest erandi, et lubada puhverribadel karjatamist või loomasööda varumist, tingimusel, et puhverribad on piirnevast põllumajandusmaast eristatavad. Selliste ribade miinimumlaiuse kehtestavad liikmesriigid, kuid see ei tohi olla alla ühe meetri. Maksimaalne laius on kümme meetrit.

8. Liikmesriigid võivad koostada lühikese raieringiga madalmetsa aladel, kus ei kasutata mineraalväetisi ja/või taimekaitsevahendeid, kasutada lubatud liikide loetelu, valides määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt koostatud loetelust välja liigid, mis on ökoloogiliselt kõige sobivamad, ja välistades seega liigid, mis on selgelt võõramaised. Liikmesriigid kehtestavad ka nõuded mineraalväetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise kohta, võttes arvesse maa-alade ökoloogilist kasutuseesmärki, eelkõige elurikkuse kaitsmise ja soodustamise eesmärki.

9. Vahekultuuride või taimkattega alade hulka kuuluvad nii nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohased kohustuslike majandamisnõuete esimese standardi kohaselt rajatud maa-alad kui ka muud vahekultuuride või taimkattega alad, tingimusel et need rajati põllumajanduskultuuride segu külviga või tehes peamisele põllumajanduskultuurile heintaimede allakülvi. Liikmesriigid koostavad kasutatavate põllumajanduskultuuride segude loetelu ja vahekultuuride või taimkatte külviaja, samuti võivad nad kehtestada täiendavaid tingimusi, eelkõige seoses tootmisviisidega. Liikmesriikide kehtestatav külviaeg võib kesta kuni 1. oktoobrini.

Vahekultuuride või taimkattega alade hulka ei kuulu saagi saamise või karjatamise eesmärgil tavaliselt sügisel külvatavate talikultuuride all olevad alad. Samuti ei kuulu nende hulka maa-alad, mis on seotud samaväärsete tavadega, mis on nimetatud määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning mida rakendatakse kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punktis a osutatud kohustuste abil.

10. Lämmastikku siduva kultuuriga aladel peavad põllumajandustootjad kasvatama lämmastikku siduvaid põllumajanduskultuure, mis on loetletud liikmesriigi koostatud loetelus. Nimetatud loetelu sisaldab selliseid lämmastikku siduvaid põllumajanduskultuure, mis aitavad liikmesriigi arvates parandada elurikkust. Kasvuperioodil peaksid kõnealused kultuurid esindatud olema. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad

▼B

ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladele sobivate lämmastikku siduvate kultuuride lubatud kasvukohtade kohta. Kõnealuste eeskirjade puhul võetakse arvesse direktiivi 91/676/EMÜ ja direktiivi 2000/60/EÜ eesmärkide saavutamise vajadust ning seda, et lämmastikku siduvad kultuurid võivad sügisel suurendada lämmastiku leostumise ohtu. Liikmesriigid võivad kehtestada täiendavaid tingimusi, eelkõige seoses tootmisviisidega.

Lämmastikku siduva kultuuriga alade hulka ei kuulu maa-alad, mis on seotud samaväärsete tavadega, mis on nimetatud määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa I jao punktides 3 ja 4 ning mida rakendatakse kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punktis a osutatud kohustuste kaudu.

11. Põllumajandustootja võib deklareerida ühe ja sama maa-ala või maastikuelemendi ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude täitmise eesmärgil ühel taotlusaastal vaid ühe korra.

Artikkel 46

Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade piirkondliku rakendamise eeskirjad

1. Liikmesriigid, kes otsustavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 5 sätestatud piirkondliku rakendamise kasuks, määravad kindlaks kõnealuse artikli kohaldamise piirkonnad. Kindlaksmääratavad piirkonnad peavad koosnema ühtsetest ja ühetaolistest sarnaste põllumajandus- ja keskkonnaoludega maa-aladest. Ühetaolisusega seoses mõeldakse pinnase tüüpi, kõrgust merepinnast ning looduslike ja poollooduslike maa-alade olemasolu.

2. Liikmesriigid määravad nendes kindlaksmääratud piirkondades maa-alad, kus tuleb rakendada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude portsendipunktidest kuni pool.

3. Liikmesriigid näevad kindlaksmääratud maa-alade rakendamises osalevatele põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele ette konkreetsed kohustused. Kõnealuste kohustustega tagatakse, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad on terviklikud ja piirnevad üksteisega. Ühises rakendamises osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustused sisaldavad nõuet, et vähemalt pool iga osaleva põllumajandustootja maa-alast, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 sätestatud kohustus, peab kooskõlas kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 teise lõiguga asuma asjaomases piirkonnas põllumajandustootja põllumajandusliku majapidamise maa-alal.

4. Ühises rakendamises osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustustega tagatakse, et lõikes 3 osutatud terviklikud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad koosnevad ühest või mitmest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides a, c, d ja h osutatud maa-alast.

5. Liikmesriigid võtavad maa-alasid määrates ning lõigetes 2 ja 3 osutatud kohustusi kehtestades vastavalt vajadusele arvesse riigi või piirkonna tegelikku elurikkust ja/või kliimamuutuste leevendamise ja

▼B

nendega kohanemise strateegiat, veemajanduskavasid või vajadusi, mis on kindlaks tehtud eesmärgiga tagada Natura 2000 võrgustiku ökoloogiline sidusus, millele osutatakse direktiivi 92/43/EMÜ artiklis 10, või aidata kaasa rohelise taristu strateegia rakendamisele.

6. Liikmesriigid konsulteerivad enne põllumajandustootjatele kohustuste kehtestamist asjaomaste põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmadega ja muude asjaomaste sidusrühmadega. Liikmesriigid kehtestavad pärast kõnealust konsulteerimist lõpliku üksikasjaliku piirkondliku rakendamise kava ning teavitavad konsultatsioonil osalenud sidusrühmi ja asjaomaseid põllumajandustootjaid või põllumajandustootjate rühmi sellest kavast, sealhulgas maa-alade määramisest ning osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustuste kehtestamisest, samuti teatavad liikmesriigid neile eelkõige täpse protsendi, mida iga põllumajandustootja peab oma põllumajanduslikus majapidamises rakendama. Liikmesriigid esitavad kõnealuse teabe põllumajandustootjatele hiljemalt selle aasta 30. juuniks, mis eelneb aastale, mille suhtes kohaldatakse piirkondlikku rakendamist, või käesoleva määruse kohaldamise esimesel aastal tähtajaks, mis võimaldab põllumajandustootjatel esitada sellekohane taotlus.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetuste maksmist põllumajandustootjatele, tagavad liikmesriigid, et kehtestatakse põllumajandustootjatevaheliste rahaliste hüvitiste maksmise kord ja terviklike ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladega seotud nõuete rikkumise eest halduskaristuste määramise kord.

Artikkel 47

Ühise rakendamise eeskirjad ja kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid saaks käsitada vahetus läheduses asuvana

1. Liikmesriigid, kes otsustavad lubada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6 sätestatud ühist rakendamist, määravad kindlaks kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid käsitataks vahetus läheduses asuvana, lähtudes emmast-kummast järgmisest:

a) põllumajandustootjate põllumajanduslikust majapidamisest 80 % asub ühes ja samas omavalitsusüksuses;

b) põllumajandustootjate põllumajanduslikust majapidamisest 80 % asub alal, mille raadiuse kilomeetrites määravad kindlaks liikmesriigid (kuni 15 kilomeetrit).

2. Liikmesriigid, kes otsustavad määrata maa-alad, kus ühine rakendamine on võimalik, ja kes otsustavad kehtestada ühises rakendamises osalevatele põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele kohustused, peavad arvesse võtma riigi või piirkonna tegelikku elurikkust ja/või kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise strateegiat, veemajanduskavasid või vajadusi, mis on kindlaks tehtud eesmärgiga tagada Natura 2000 võrgustiku ökoloogiline sidusus, millele osutatakse direktiivi 92/43/EMÜ artiklis 10, või aidata kaasa rohelise taristu tõhustamisele.

3. Lõikes 2 osutatud osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustused sisaldavad tingimust, mille kohaselt peavad terviklikud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad koosnema ühest või mitmest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 teise lõigu punktides a, c, d ja h osutatud maa-alast.

▼B

4. Ühises rakendamises osalevad põllumajandustootjad sõlmivad kirjaliku kokkuleppe, milles kirjeldatakse üksikasjalikult rahalise hüvitamise ja ühise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõuete rikkumise eest halduskaristuste määramise korda.

Artikkel 48

Metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramine

1. Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõiget 7, kehtestavad Eurostati andmete alusel kõnealuse lõike esimeses lõigus osutatud protsendimäära, kui palju on maismaal asuvast kogupindalast kaetud metsaga. Metsa käsitlevate andmete puhul viidatakse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni kasutatavale määratlusele ja need ei hõlma muud metsamaad. Maismaal asuv kogupindala ei hõlma siseveekogude, sealhulgas jõgede ega järvede pindala.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud metsa ja põllumajandusmaa vaheline suhtarv arvutatakse Eurostati andmete alusel. Kui Eurostatil puuduvad piisavad andmed metsa- ja põllumajandusmaa kohta, et teha kindlaks metsa suhtarv LAU2 tasandiga samaväärsel piirkondlikul tasandil või muu selgelt piiritletud üksuse tasandil, mis katab üht selgelt terviklikku geograafilist piirkonda, kus on samalaadsed põllumajandusolud, võib kasutada muid andmeallikaid.

Liikmesriigid tõendavad, et nad on kasutanud metsa- ja põllumajandusmaa puhul ajakohaseid ja järjepidevaid andmeid, mis kajastavad tegelikku olukorda võimalikult suures ulatuses.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud andmed ja arvutused kehtivad kolm aastat. Pärast selle tähtaja möödumist arvutavad liikmesriigid, kes otsustavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastust edasi kohaldada ja kõnealust kolmeaastast tähtaega pikendada, asjaomase suhtarvu vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 uuesti, kasutades selleks uusimaid kättesaadavaid andmeid.

Kui halduspiire muudetakse nii, et see mõjutab lõikes 2 nimetatud suhtarvu, vaadatakse andmed ja arvutused uuesti üle ning komisjonile teatatakse muudatustest vabastuse kohaldamisel.

4. PEATÜKK

NOORTE PÕLLUMAJANDUSTOOTJATE TOETUS

Artikkel 49

Juriidiliste isikute võimalus saada noorte põllumajandustootjate toetust

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 1 osutatud iga-aastast noorte põllumajandustootjate toetust antakse juriidilisele isikule, sõltumata tema õiguslikust vormist, kui on täidetud järgmised tingimused:

▼B

a) juriidilisel isikul on õigus saada toetust määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel ning tal on aktiveeritud toetusõigused või ta on deklareerinud toetuskõlblikud hektarid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 50 lõikes 4;

▼M2

b) noor põllumajandustootja määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 2 tähenduses teostab juriidilise isiku üle tõhusat ja pikaajalist kontrolli seoses viimase otsustega, mis on seotud juhtimise, tulude ja finantsriskidega, igal aastal, mil juriidiline isik taotleb toetust noorte põllumajandustootjate toetuse kava raames. Kui juriidilise isiku kapital kuulub mitmele füüsilisele isikule, sealhulgas isiku(te)le, keda ei käsitata noore põllumajandustootjana, või kui selle juhtimises osaleb mitu füüsilist isikut, sealhulgas isikud, keda ei käsitata noore põllumajandustootjana, peab noor põllumajandustootja igal aastal, mille jaoks juriidiline isik taotleb toetust noorte põllumajandustootjate toetuse kava raames, olema suuteline teostama sellist tõhusat ja pikaajalist kontrolli üksi või koos teiste põllumajandustootjatega, järgides seejuures käesoleva artikli lõiget 1a;

▼B

c) vähemalt üks noor põllumajandustootja, kes täidab punktis b sätestatud tingimusi, vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 3 kohaselt liikmesriigi poolt sätestatud toetuskõlblikkusnõuetele, kui need on olemas, välja arvatud juhul, kui liikmesriik on otsustanud, et kõnealuseid kriteeriume kohaldatakse kõigi selliste füüsiliste isikute suhtes.

Kui juriidilise isiku üle teostab kontrolli mõni teine juriidiline isik üksi või ühiselt koos teistega, kohaldatakse esimese lõigu punktis b sätestatud tingimusi iga sellise füüsilise isiku suhtes, kes kõnealuse teise juriidilise isiku üle kontrolli omab.

▼M2

1a. Erandina lõike 1 esimese lõigu punktist b võib liikmesriik otsustada, et alates kalendriaastast 2016 või 2017 teostab noor põllumajandustootja kõnealuses punktis osutatud tõhusat ja pikaajalist kontrolli üksi. Asjakohane otsus tuleb teha enne kuupäeva, mil algab otsuse kohaldamise esimese aasta kohta taotluste esitamine, ja otsuse võib teha vaid ühel korral. Sellist otsust ei saa teha pärast seda, kui taotluste esitamise periood kalendriaastaks 2017 on alanud.

Esimeses lõigus sätestatud erandi rakendamisel peab liikmesriik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 2 punktis a ja lõikes 5 osutatud tegevuse alustamise kuupäeva määramisel arvesse võtma ajavahemikku, mil noor põllumajandustootja teostas kontrolli koos teiste põllumajandustootjatega vastavalt käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktile b kalendriaastatel, mis eelnesid kalendriaastale, millest alates hakatakse erandit kohaldama.

Kui liikmesriik rakendab esimeses lõigus sätestatud erandit, peab ta otsustama, kas nõuda või mitte nõuda, et noor põllumajandustootja teostaks üksi kontrolli juriidilise isiku või füüsiliste isikute rühma üle, kes on juba saanud toetust noorte põllumajandustootjate kava raames aastatel, mis eelnesid aastale, mil hakatakse erandit rakendama, ja mil noor põllumajandustootja või noored põllumajandustootjad teostas(id) kontrolli koos põllumajandustootjatega, kes ei olnud noored põllumajandustootjad.

▼B

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 1 osutatud toetust ei anta enam juhul, kui kõik lõike 1 esimese lõigu punktis b ja vajaduse korral lõike 1 esimese lõigu punktis c esitatud kriteeriumidele vastavad füüsilised isikud on lõpetanud juriidilise isiku üle kontrolli teostamise.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel:

a) käsitatakse mis tahes viidet määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõigetes 4–10 osutatud mõistele „põllumajandustootja” viitena käesolevas artiklis osutatud juriidilisele isikule;

b) viidet määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 2 punktis a osutatud põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuste kava esmakordsele esitamisele käsitatakse viitena juriidilise isiku esmakordsele toetusetaotlusele noorte põllumajandustootjate toetuse kava alusel;

c) ilma et see piiraks käesoleva artikli lõiget 4, käsitatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 teises lauses esitatud viidet „tegevuse alustamisele” viitena sellise noore põllumajandustootja tegevuse alustamisele, kes omab kontrolli juriidilise isiku üle vastavalt käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktile b.

4. Kui mitu lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud noort põllumajandustootjat on omanud juriidilise isiku üle kontrolli eri ajal, käsitatakse kõige varasemat kontrolli omamist sellise „tegevuse alustamisena”, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 teises lauses.

Artikkel 50

Füüsiliste isikute rühma võimalus saada noorte põllumajandustootjate toetust

Artiklit 49 kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud sellise füüsiliste isikute rühma suhtes, mis tervikuna vastab käesoleva määruse artikli 49 lõike 1 punktis a sätestatud nõuetele.

5. PEATÜKK

TOOTMISKOHUSTUSEGA SEOTUD TOETUS

1. JAGU

Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus

Artikkel 51

Mõisted

Käesolevas jao kohaldamisel tähendab mõiste „tootmiskohustusega seotud toetuse meetmed” määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 1 osutatud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse rakendamise meetmeid.

▼B

Artikkel 52

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid määravad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 3 nimetatud piirkonnad selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide järgi nagu põllumajanduslikud ja sotsiaalmajanduslikud tunnusjooned, piirkondlik põllumajanduspotentsiaal või institutsiooniline või haldusstruktuur. Kõnealused piirkonnad võivad muudest määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt toetuskavaga hõlmatud piirkondadest erineda.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 3 osutatud konkreetseid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid kindlaks määrates võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse piirkonna või sektori asjakohaseid tootmisstruktuure ja -tingimusi.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 3 kohaldamisel käsitatakse teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid „raskustes olevana" juhul, kui on oht, et tootmise lõpetamine või selle langus, mis tuleneb muu hulgas tegevuse väikesest kasumlikkusest, kahjustavad asjaomase piirkonna või sektori majanduslikku, sotsiaalset ja ökoloogilist tasakaalu.

Artikkel 53

Toetuse andmise tingimused

1. Liikmesriigid sätestavad toetuskõlblikkuse kriteeriumid tootmishustusega seotud toetuse meetmete jaoks kooskõlas määruses (EL) nr 1307/2013 esitatud raamistikuga ning käesolevas määruses sätestatud tingimustega.

2. Liikmesriigid määravad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 6 osutatud pindala, saagikuse ja loomade arvu kindlaks piirkonna või sektori tasandil. Andmed peavad kajastama maksimaalset saagikust, haritavat maa-ala või loomade arvu asjaomases piirkonnas või sektoris vähemalt ühel aastal artikli 53 lõikes 1 osutatud otsusele eelnenud viieaastasest ajavahemikust.

Iga-aastast toetust väljendatakse toetussummana ühiku kohta. Summa saadakse käesoleva määruse I lisa punkti 3 alapunkti i kohaselt teatatud meetme rahastamiseks kehtestatud summa ja kõnealusel aastal toetuse saamiseks kõlbliku pindala või loomade arvu või käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahelisest suhtest.

▼M2

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 5 kohaldamist, võib liikmesriik käesoleva lõike teises lõigus osutatud ühiku kohta määratava summa arvutamisel otsustada, et ta kohaldab teatud põllumajandustootjate kategooriate või põllumajandusettevõtete suhtes kohandatud summat ühiku kohta, et võtta arvesse tootmisstruktuuride suurusest tulenevat mastaabisäästu sihtrühma kuuluva konkreetse põllumajandusliku tootmisviisi või põllumajandussektori puhul, või juhul, kui

▼M2

meede on suunatud teatavale piirkonnale või kogu sektorile, siis asjaomase piirkonna või sektori puhul. Asjaomastest otsustest teatamiseks kohaldatakse *mutatis mutandis* käesoleva määruse artikli 67 lõiget 1.

▼B

3. Kui tootmiskohustusega seotud toetuse meede hõlmab GATTi alla kuuluvaid õliseemneid käsitleva Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vastastikuse mõistmise memorandumi lisas osutatud õliseemneid, siis rahvusvahelistele nõuetele vastavuse tagamist silmas pidades ei tohi liikmesriikide teatatud toetust vajavate alade maksimumpindala ületada maksimumpindala kogu liidu kohta kokku.

Kui esimeses lõigus osutatud maksimumpindala on ületatud, peab asjaomane liikmesriik teatatud pindala kohandama, kohaldades selleks vähenduskoefitsienti, mis tuleneb nende esimeses lõigus osutatud õliseemnete toetuse jaoks teatatud maksimumpindala ja kogu teatatud pindala vahelisest suhtarvust.

Teises lõigus osutatud vähenduskoefitsiendi kehtestab komisjon rakendusaktidega, mis võetakse vastu ilma määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 71 lõikes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.

4. Kui tootmiskohustusega seotud toetust antakse veise- ja/või lamba- ja kitsekasvatajatele, määrab liikmesriik toetuskõlblikkuse tingimusena kindlaks loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded, mis on sätestatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000 ([1]) või nõukogu määruses (EÜ) nr 21/2004 ([2]).

▼M1

Ilma et see piiraks muude toetuskõlblikkuse tingimuste kohaldamist, tuleks looma käsitada toetuskõlblikuna ka siis, kui esimeses lõigus osutatud identifitseerimise ja registreerimise nõuded on täidetud liikmesriigi kehtestatavaks kuupäevaks, mis ei ole hilisem kui:

a) loomapidamisperioodi esimene päev, kui pidamisperioodi kohaldatakse;

b) kuupäev, mis on valitud objektiivsete kriteeriumide põhjal ja mis on kooskõlas I lisa kohaselt teatatud vastava meetmega, kui pidamisperioodi ei kohaldata.

Liikmesriigid teatavad komisjonile teises lõigus osutatud kuupäevad 15. septembriks 2015.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

([2]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

▼B

5. Liikmesriigid ei tohi anda tootmiskohustusega seotud toetust maaaladele, mis ei ole toetuskõlblikud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõigete 2, 3 ja 4 tähenduses. Kui liikmesriigid annavad tootmiskohustusega seotud toetusi kanepi tootmiseks, kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 ja käesoleva määruse artiklis 9 osutatud tingimusi.

▼M2

Artikkel 53a

Vahendite ülekandmine meetmete vahel

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise I peatükis sätestatud nõuete kohaldamist, võib liikmesriik otsustada, et ta kasutab vastavalt käesoleva määruse I lisa punkti 3 alapunktile i teatatud summasid selleks, et rahastada samal taotlusaastal ühte või mitut muud toetusmeedet, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise I peatükis.

Vahendite ülekandmine toetusmeetmete vahel ei tohi tuua kaasa seda, et mõni komisjonile vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 54 ja käesoleva määruse artikli 67 lõikele 1 ja 2 teatatud toetusmeede enam ei kehti.

2. Kui vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusmeetme raames asjaomase taotlusaasta toetuskõlblik pindala või loomade arv võrdub käesoleva määruse I lisa punkti 3 alapunkti j kohaselt teatatud koguselise piiranguga või ületab seda, ei ole kõnealusele toetusmeetmele lubatud muude toetusmeetmete arvelt vahendeid lisada.

3. Kui vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusmeetme raames asjaomase taotlusaasta toetuskõlblik pindala või loomade arv on väiksem käesoleva määruse I lisa punkti 3 alapunkti j kohaselt teatatud koguselisest piirangust, ei tohi summa ühiku kohta vahendite ülekandmise tulemusena jääda väiksemaks kui kõnealuse lisa punkti 3 alapunkti i kohaselt teatatud kindlaksmääratud toetussumma ja koguselise piirangu suhtarv.

4. Kui liikmesriik annab tootmiskohustusega seotud toetust valgurikaste taimede kasvatamiseks ning kasutab seejuures määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikes 3 sätestatud võimalust, ei tohi vahendite ülekandmise tulemusena valgurikaste taimede puhul saadav toetus jääda alla 2 % kõnealuse määruse II lisas sätestatud aastasest riiklikust ülemmäärast.

5. Otsus meetmete vahel vahendite ülekandmise kohta tuleb vastu võtta enne kuupäeva, mil põllumajandustootjatele makstakse välja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse esimene makse või eelmakse. Seoses vahendite ülekandmisega selliste meetmete vahel, mille raames makseid veel tehtud ei ole, võib otsuse teha pärast seda kuupäeva, kuid mitte hiljem kui

a) viimasel päeval sellel kuul, mil põllumajandustootjatele maksti välja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse esimene makse või eelmakse;

▼M2

b) 30. novembril, kui asjaomane esimene makse või eelmakse tehti vahemikus 16. kuni 31. oktoobrini.

6. Sellise liikmesriigi pädev asutus, kes kavandab vahendite ülekandmist toetusmeetmete vahel, teavitab põllumajandustootjaid võimalikust vahendite ülekandmisest enne taotluste esitamise perioodi algust.

▼B

Artikkel 54

Toetuse kooskõla ja kumuleerumine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 8 kohaldamisel tuleb määruses (EL) nr 1305/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1308/2013 ([1]) sätestatud meetmeid käsitada „muude liidu meetmete ja strateegiatena”.

2. Liikmesriigid tagavad kooskõla:

a) tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete ning muude liidu meetmete ja strateegiate vahel;

b) tootmiskohustusega seotud toetuse eri meetmete vahel;

c) tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete ja riigiabi vahenditest rahastatavate meetmete vahel.

Liikmesriigid tagavad, et tootmiskohustusega seotud toetuse meetmed ei mõjuta muude esimeses lõigus nimetatud meetmete nõuetekohast toimimist.

▼M2

3. Kui tootmiskohustusega seotud toetuse teatava meetme alla kuuluvat toetust võib anda ka tootmiskohustusega seotud toetuse mõne muu meetme all või meetme all, mida rakendatakse muude liidu meetmete ja strateegiate raames, tagab liikmesriik, et asjaomane põllumajandustootja saab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 5 osutatud eesmärgi täitmiseks toetust ainult ühe loetletud meetme all ühes sektoris, piirkonnas ja konkreetse põllumajandusliku tootmisviisi või põllumajandussektori puhul, millele määruse artikli 52 lõike 3 kohane toetus on suunatud.

▼B

Artikkel 55

Komisjonipoolse heakskiitmise kriteeriumid

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti a kohaldamisel on alternatiivide puudumisega tegemist juhul, kui:

a) asjaomases piirkonnas või sektoris ei ole esindatud ühtegi muud tootmist kui tootmiskohustusega seotud toetuse meetmega hõlmatud tootmine või kui tootmise jätkamine eeldaks märkimisväärseid muudatusi tootmise struktuuris;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

▼B

b) üleminekut muule tootmisele piirab otsustavalt maa või tootmiseks sobiva taristu puudumine, põllumajanduslike majapidamiste arvu märkimisväärne ja pidev vähenemine, ümberkorraldamiseks vajalike investeeringute tase või muud samalaadsed põhjused.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti b kohaldamisel on kohalikule töötlevale tööstusele vaja tagada tarnete stabiilsus, kui peatamine või vähendamine asjaomases piirkonnas või sektoris mõjutab tõenäoliselt negatiivselt majandustegevust ja sellega seotud majanduse elujõulisust või tööhõivet tootmisahela järgmise etapi ettevõtetes, kes sõltuvad otseselt asjaomasest toodangust, näiteks tooraine töötlejad, tapamajad ja toiduainetööstus. Sellised tootmisahela järgmise etapi ettevõtted peavad asuma asjaomases piirkonnas või olema oma tegevuse jätkamiseks sektorist märkimisväärselt sõltuvad.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti c kohaldamisel on tegemist asjaomase turu jätkuvate häiretega, kui vastava piirkonna või sektori põllumajandustootjad kannavad majanduslikku kahju, mida põhjustab eelkõige reostus, saaste või keskkonna kvaliteedi halvenemine, mis on seotud konkreetse geograafiliselt piiritletud sündmusega.

4. Hinnates tootmiskohutusega seotud toetuse suurust, mis tuleneb liikmesriigi poolt teatatud heakskiidetavatest meetmetest, võtab komisjon arvesse tootmiskohustusega seotud selliste otsetoetuste suurust, mida on antud vähemalt ühe aasta jooksul ajavahemikus 2010–2014, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikes 4.

2. JAGU

Puuvilla eritoetus

Artikkel 56

Puuvillatootmiseks ette nähtud põllumajandusmaa heakskiitmine

Liikmesriigid kehtestavad objektiivsed kriteeriumid, mille alusel põllumajandusmaa määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõike 2 kohaselt heaks kiita.

Kõnealused kriteeriumid põhinevad ühel või mitmel järgmisel elemendil:

a) tegemist on selliste piirkondade põllumajandusega, kus puuvill on peamine põllumajanduskultuur;

b) kõnealuste piirkondade mulla- ja kliimatingimused;

c) niisutussüsteemi haldamine;

d) keskkonnasäästlike külvikorrasüsteemide ja viljelusmeetodite kasutamine.

▼B

Artikkel 57

Külvisortide heakskiitmine

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõike 2 kohaldamisel lubavad liikmesriigid kasutada direktiiviga 2002/53/EÜ ette nähtud ühises põllumajandustaimesortide kataloogis registreeritud sorte, mis on kohandatud turu vajadustele.

Artikkel 58

Toetuskõlblikkuse nõuded

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõikes 1 osutatud maa-aladel peab seemne külv tagama minimaalse istutustiheduse, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning vajaduse korral piirkonna iseärasustele.

Artikkel 59

Agronoomiatavad

Liikmesriigid võivad kehtestada erieeskirjad agronoomiatavade kohta, mis on vajalikud põllumajanduskultuuride hooldamiseks ja saagikoristuseks normaalsetes kasvutingimustes.

Artikkel 60

Tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmine

1. Igal aastal annavad liikmesriigid üheks aastaks, mis algab hiljemalt 1. märtsil, heakskiidu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 59 lõikes 1 osutatud mis tahes tootmisharudevahelisele organisatsioonile, mis taotleb heakskiidetud organisatsiooni staatust ja

a) mille kogupindala on vähemalt 4 000 ha, nagu on kehtestanud käesoleva määruse artiklis 56 osutatud heakskiitmiskriteeriumidele vastav liikmesriik;

b) millel on vähemalt üks toorpuuvillatehas ja

c) mis on kooskõlas siseriiklike ja liidu õigusaktidega vastu võtnud töökorra, milles käsitletakse eelkõige liitumistingimusi ja liikmemakse.

2. Kui leitakse, et heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei järgi lõikes 1 sätestatud heakskiitmiskriteeriume, tühistab liikmesriik heakskiidu, kui asjaomaste kriteeriumide täitmata jätmist ei heastata. Kui on kavas heakskiit tühistada, teavitab liikmesriik tootmisharudevahelist organisatsiooni oma kavatsusest ja tühistamise põhjustest. Liikmesriik võimaldab tootmisharudevahelisel organisatsioonil esitada oma märkused kindlaksmääratud aja jooksul.

Põllumajandustootjad, kes on sellise heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, mille heakskiit on vastavalt esimesele lõigule tühistatud, kaotavad oma õiguse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamisele.

▼B

Artikkel 61

Tootjate kohustused

1. Tootja ei või kuuluda rohkem kui ühte heakskiidetud tootmisharudevahelisse organisatsiooni, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 59 lõikes 1.

2. Heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja on kohustatud tarnima toodetavat puuvilla üksnes samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.

3. Tootjate osalemine heakskiidetud tootmisharudevahelises organisatsioonis on vabatahtlik.

6. PEATÜKK

TEATAMINE

Artikkel 62

Mõisteid ja seonduvaid sätteid käsitlevad teated

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 kohaselt tehtud otsustest 31. jaanuariks 2015. Teates tuleb esitada otsuste üksikasjad ja põhjendus ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused tehti.

Artikkel 63

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 5 osutatud vähenduskoefitsienti käsitlevad teated

Artikli 8 kohaselt teatavad liikmesriigid komisjonile igast otsusest 31. jaanuariks 2015. Teates tuleb esitada otsuste üksikasjad ja põhjendus ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused tehti.

Artikkel 64

Põhitoetust käsitlevad teated

1. Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsuse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõigetele 2 ja 3, artikli 24 lõikele 10, artiklile 29 ja artikli 40 lõikele 4, peab teade sisaldama selliste otsuste üksikasju. Peale selle lisatakse kõnealuse määruse artikli 24 lõike 10, artikli 29 ja artikli 40 lõike 4 kohaste otsuste puhul vajaduse korral ka põhjendus.

Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsuse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 23 lõikele 6, peab selline teade sisaldama selliste otsuste üksikasju, põhjendust ning objektiivseid kriteeriume, mille alusel need otsused on tehtud, eelkõige kriteeriume, mida kasutati kõnealuse määruse artikli 23 lõike 1 kohaste piirkondade määramiseks; kriteeriume, mida kasutati riiklike ülemmäärade jaotamisel piirkondade

▼B

vahel vastavalt kõnealuse määruse artikli 23 lõikele 2 ning kriteeriume, mida kasutati mis tahes iga-aastase järkjärgulise muudatuse tegemiseks vastavalt kõnealuse määruse artikli 23 lõikele 3.

2. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikega 7, artikli 30 lõike 11 punktiga b, artikli 32 lõike 3 punktiga b, artikli 32 lõikega 5 ja artikli 36 lõikega 3 ette nähtud võimalusi, teatab ta komisjonile kõnealuste otsuste esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks otsuste üksikasjad ja vajaduse korral objektiivsed kriteeriumid, mille alusel need otsused on tehtud.

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 7 osutatud otsuse läbivaatamise korral edastatakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teave komisjonile kõnealuse läbivaadatud otsuse esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks.

3. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõigetega 3 ja 4 ette nähtud võimalust, teatab ta oma otsusest komisjonile sellise otsuse esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks.

4. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 39 lõikega 1 ning artikli 40 lõigetega 2 ja 5 ette nähtud võimalusi, teatab ta komisjonile otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 31. juuliks otsuse üksikasjad, põhjenduse ja vajaduse korral objektiivseid kriteeriume, mille alusel otsus on tehtud.

5. Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 1 kohast ühtse pindalatoetuse kava, teatab ta komisjonile iga aasta 1. septembriks hektarite arvu, mille põllumajandustootjad on deklareerinud vastavalt määruse artikli 36 lõikele 2 asjaomase taotlusaasta kohta.

Artikkel 65

Keskkonnasäästlikumaks muutmist käsitlevad teated

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile järgmise teabe:

a) 15. detsembriks 2014:

i) vajaduse korral otsus arvutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetus vastavalt kõnealuse lõike kolmandale lõigule;

ii) vajaduse korral otsus määrata täiendavad keskkonnatundlikud püsirohumaad, millele osutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 teises lõigus;

▼B

iii) vajaduse korral otsus anda määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetust piirkonna tasandil, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 47 lõike 2 teises lõigus;

b) asjaomase aasta 15. detsembriks otsus määrata käesoleva määruse artikli 41 teises lõigus osutatud keskkonnatundlik püsirohumaa uuesti;

c) iga aasta 15. detsembriks asjaomase taotlusaasta kohta:

i) selliste põllumajandustootjate koguarv, kes peavad täitma vähemalt üht määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõigetes 2 ja 3 osutatud keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustust, ja nende deklareeritud hektarite koguarv;

ii) selliste põllumajandustootjate koguarv, kes on vabastatud ühe või mitme keskkonnasäästlikumaks muutmise tava rakendamisest, ja nende deklareeritud hektarite arv ning kõigi tavade rakendamisest määruse (EÜ) nr 834/2007 nõuete järgimise tõttu vabastatud põllumajandustootjate arv, põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohustusest vabastatud põllumajandustootjate arv, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest vabastatud põllumajandustootjate arv ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud hektarite vastav arv. Need arvud ei hõlma väikepõllumajandustootjate kava rakendamises osalevaid põllumajandustootjaid;

iii) samaväärseid meetmeid kohaldatavate põllumajandustootjate koguarv, eristades põllumajandustootjad, kes kohaldavad samaväärseid tavasid vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktile a või b, ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud hektarite vastav arv;

iv) põllumajanduskultuuride mitmekesistamisega tegelevate põllumajandustootjate koguarv, eristades kahte põllumajanduskultuuri kasvatavaid põllumajandustootjaid ja kolme põllumajanduskultuuri kasvatavaid põllumajandustootjaid, ning selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite vastav arv;

v) püsirohumaa ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu arvutamisel arvesse võetud põllumajandustootjate koguarv ning selliste põllumajandustootjate deklareeritud püsirohumaa hektarite koguarv;

vi) keskkonnatundlikku püsirohumaad deklareerinud põllumajandustootjate koguarv, selliste põllumajandustootjate deklareeritud keskkonnatundliku püsirohumaa hektarite koguarv ja keskkonnatundliku rohumaana määratud hektarite koguarv;

vii) ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusega põllumajandustootjate koguarv, selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite koguarv ja ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana deklareeritud hektarite koguarv enne

▼B

kaalutegurite kohaldamist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala liikide kaupa;

viii) ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustust piirkonna tasandil või ühiselt rakendavate põllumajandustootjate koguarv ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite koguarv;

d) iga aasta 15. detsembriks püsirohumaade ja kogu põllumajandusmaa vaheline võrdlussuhtarv ja aastane suhtarv ning põllumajandusliku majapidamise tasandil kehtestatud nõuetega seotud teave kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 viienda lõigu ja käesoleva määruse artikliga 44.

2. Liikmesriigid edastavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt 1. augustiks 2014 komisjonile järgmise teabe:

a) otsus selle kohta, milliseid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud alasid tuleb käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana; kuni 1. oktoobrini 2014 võib otsuse kohta lisada täiendavaid üksikasju, sealhulgas liikmesriikide otsustest tulenevad nende alade suhtes kohaldatavad tingimused;

b) üksikasjalik teave määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsientide ja kaalutegurite kasutamise kohta.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt asjaomase otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 1. augustiks esitatavas teates järgmise teabe:

a) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 5 osutatud piirkondliku rakendamise kasuks otsustanud liikmesriikide puhul teave piirkondade määramise, maa-alade määramise ja käesoleva määruse artikli 46 lõike 4 kohaldamiseks välja valitud maa-alade kohta ning teave, milles selgitatakse, kuidas selline piirkondlik rakendamine toetab liidu keskkonna-, kliima- ja elurikkuspoliitika rakendamist;

b) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6 osutatud ühise rakendamise kasuks otsustanud liikmesriikide puhul teave maa-alade määramise ja vajaduse korral käesoleva määruse artikli 47 lõike 3 kohaldamiseks välja valitud maa-alade kohta.

4. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud tingimusele vastavad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada kõnealuse sättega ette nähtud vabastust, teatavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt asjaomase otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva

▼B

aasta 1. augustiks komisjonile otsuse üksikasjad, sealhulgas andmed ja arvutused, mis tõendavad, et kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud vabastuse kohaldamise tingimused on täidetud.

Esimest lõiku kohaldatakse *mutatis mutandis* otsuste suhtes jätkata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastuse kohaldamist ja pikendada käesoleva määruse artikli 48 lõikes 3 osutatud kolmeaastast tähtaega.

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata kõigist muudatustest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastuse kohaldamisel.

Artikkel 66

Noorte põllumajandustootjate toetust käsitlevad teated

1. Kui liikmesriik otsustab noorte põllumajandustootjate toetuse arvutamisel kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 50 lõiget 6, teatab ta komisjonile 31. jaanuariks 2015 toetuse arvutamiseks valitud meetodi ja ülemmäärad, mis on kehtestatud vastavalt kõnealuse määruse artikli 50 lõikele 9.

2. Kui liikmesriik otsustab määratleda toetuskõlblikkuse kriteeriumid vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 50 lõikele 3 või kohaldada kõnealuse määruse artikli 50 lõike 10 kohast arvutusmeetodit, teatab ta sellest otsusest komisjonile 31. jaanuariks 2015.

3. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 10 kolmandas lõigus esitatud võimalust kindlaksmääratud hektarite arv uuesti arvutada, teatab ta sellest komisjonile selle aasta 1. augustiks, mille suhtes kõnealust uuesti arvutamist kohaldatakse, ning esitab põhjendused ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsus on tehtud.

▼M2

4. Liikmesriik teatab komisjonile igast artikli 49 lõike 1a kohaselt tehtud otsusest hiljemalt 15. päeval pärast sellise otsuse tegemise kuupäeva.

▼B

Artikkel 67

Vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust käsitlevad teated

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 54 lõikes 1 osutatud teated sisaldavad käesoleva määruse I lisas loetletud üksikasju.

2. Tootmiskohustusega seotud iga toetuse ning iga põllumajandustootmisviisi või asjaomase põllumajandussektori puhul teatavad liikmesriigid komisjonile toetusesaajate arvu, makstud toetussumma ning kogupindala ja loomade koguarvu, mille alusel toetus on makstud. Sellised teated edastatakse selle aasta 15. septembriks, mis järgneb aastale, mille kohta toetust anti.

▼M2

3. Liikmesriik teatab komisjonile igast artikli 53a lõike 1 kohaselt tehtud otsusest selle kuu esimeseks päevaks, mis järgneb kuule, mil põllumajandustootjatele maksti välja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse esimene makse või eelmakse. Kui asjaomane makse tehti vahemikus 16. kuni 31. oktoobrini, tuleb otsusest teatada 1. detsembriks. Kõnealune teavitamine hõlmab järgmist:

a) asjakohaste meetmete ja ülekantud summade loetelu;

b) toetuskõlblik pindala või loomade arv asjaomasel taotlusaastal iga meetme kohta eraldi ja pärast seda, kui esitatud taotlused on täielikult kontrollitud;

c) iga asjakohase meetme kohta põhjendus, et vahendite ülekandmine ei soodusta praeguse tootmistaseme ületamist ja et komisjonile vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 54 ja käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 teatatud otsused ei kaota kehtivust.

▼B

Artikkel 68

Otsetoetuste saamise miinimumnõudeid käsitlevad teated

Liikmesriigid teatavad komisjonile 1. augustiks 2014 iga otsuse, mis on tehtud kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 10.

Artikkel 69

Ümberjaotavat toetust käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab anda määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 2. peatüki kohast ümberjaotavat toetust, peab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 lõike 1 teises lõigus osutatud teade sisaldama sellise otsuse üksikasju, sealhulgas ümberjaotava toetuse arvutamise üksikasjad ja põhjendus ning vajaduse korral teave kõnealuse määruse artikli 41 lõike 2 kohase piirkondliku kohaldamise kohta ja artikli 41 lõike 5 kohaselt hektarite arvu raames kehtestatud astmestiku kohta.

Artikkel 70

Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetust käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab anda looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 4. peatükile, teatab ta komisjonile 1. augustiks 2014 iga määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 kohaselt tehtud otsuse. Selline teades sisaldab otsuseüksikasju, sealhulgas vajaduse korral teavet kõnealuse määruse artikli 48 lõike 2 kohaste toetuse andmise piirangute kohta teatavatel

▼B

aladel, määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 lõikes 4 osutatud piirmäärade kohaldamise kohta ja kõnealuse määruseartikli 48 lõike 5 kohase piirkondliku kohaldamise kohta.

Artikkel 71

Väikepõllumajandustootjate kava käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotise kohast väikepõllumajandustootjate kava, teatab ta komisjonile 1. augustiks 2014 igast otsusest, mis on tehtud kooskõlas kõnealuse jaotisega.

Selline teade sisaldab otsuse üksikasju, sealhulgas teavet põllumajandustootjate võimaliku automaatse lisamise kohta vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 62 lõikele 2 ja toetussumma arvutamise kohta vastavalt kõnealuse määruse artiklile 63.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 65 lõikes 2 osutatud rahastamisotsusest viivitamata ja hiljemalt selle kalendriaasta 1. detsembril, mille eest toetust antakse.

Artikkel 72

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 8 lõike 1, artikli 41 lõike 4 ja artikli 52 lõike 6 kohaldamine juriidiliste isikute või rühmade liikmete suhtes

Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 8 lõiget 4, artikli 41 lõiget 8 või artikli 52 lõiget 7, teatab ta komisjonile kõnealuste otsuste üksikasjad hiljemalt 1. augustiks 2014.

Artikkel 73

Toetussummade lineaarne vähendamine

Kui liikmesriik kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 7 lõikes 1, artikli 51 lõikes 2 või artikli 65 lõike 2 punktis c osutatud lineaarset vähendamist, teatab ta komisjonile kohaldatud vähendusprotsendi viivitamata ja hiljemalt selle kalendriaasta 30. juunil, mis järgneb kalendriaastale, mil lineaarselt vähendatud otsetoetusi taotleti.

Artikkel 74

Teabenõue liikmesriikide võetud meetmete kohta

Kui on vaja tagada määruses (EL) nr 1307/2013 või käesolevas määruses sätestatud eeskirjade nõuetekohane rakendamine, võib komisjon paluda liikmesriigil esitada määruse (EL) nr 1307/2013 või komisjoni poolt kõnealuse määruse alusel vastu võetud mis tahes eeskirjade rakendamiseks võetud meetme üksikasjad.

▼B

Artikkel 75

Aruanded

1. Kui Bulgaaria ja Rumeenia otsustavad anda täiendavaid riiklikke otsetoetusi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 18 alusel, esitavad nad komisjonile aruande 30. juuniks 2016. Aruanne peab iga täiendava riikliku otsetoetuse kohta sisaldama toetusesaajate arvu, täiendava riikliku toetuse kogusummat, hektarite arvu, mille eest toetust on makstud, ja vajaduse korral toetusmäära.

2. Kui liikmesriik otsustab anda riiklikku üleminekutoetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 37 lõikele 1, esitab ta komisjonile aastaaruande selle aasta 15. septembriks, mis järgneb asjaomase riikliku üleminekutoetuse rakendamise aastale. Aruanne peab iga sektori kohta sisaldama toetusesaajate arvu, riikliku üleminekutoetuse kogusummat, hektareid, loomade arvu või muid ühikuid, mille eest toetust on makstud, ja vajaduse korral toetusmäära.

Artikkel 76

Teade läbivaatamisest tuleneva otsuse kohta

Kui otsus, millest on komisjonile teatatud kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 või käesoleva otsusega, võidakse läbi vaadata, teatatakse komisjonile läbivaatamise tulemusena vastu võetud otsus nelja nädala jooksul pärast sellise otsuse tegemist, välja arvatud juhul, kui määruses (EL) nr 1307/2013 on sätestatud teistsugune teatamistähtaeg.

Selline teade peab sisaldama kõnealuse otsuse üksikasju ning vajaduse korral põhjendust ja objektiivseid kriteeriume, mille alusel otsus tehti.

7. PEATÜKK

MUUTMINE, KEHTETUKS TUNNISTAMINE JA JÕUSTUMINE

Artikkel 77

Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine

Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa asendatakse käesoleva määruse II lisa tekstiga.

Artikkel 78

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EÜ) nr 1120/2009 ja (EÜ) nr 1121/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Neid kohaldatakse siiski jätkuvalt kalendriaastale 2015 eelnenud kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes.

▼B

Artikkel 79

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kalendriaastale 2014 järgnevaid kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Komisjonile artikli 67 lõike 1 kohaselt esitatava teabe sisu

Teave sisaldab järgmisi andmeid:

1) tootmiskohustusega seotud toetuse kogusumma ja määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud sellekohane protsent riiklikust ülemmäärast igal aastal kuni aastani 2020;

2) iga toetusmeetme pealkiri;

3) iga toetusmeetme kirjeldus, mis sisaldab vähemalt järgmist:

a) asjaomane piirkond või sektor;

▼M2

b) väljavalitud konkreetsed põllumajandusliku tootmise viisid ja/või konkreetsed põllumajandussektorid, esinenud probleemide kirjeldus ning vajaduse korral liikmesriigi määratletud kriteeriumid käesoleva määruse artikli 52 lõikes 1 osutatud piirkondade kindlaksmääramiseks;

▼B

c) meetme majanduslik, sotsiaalne või keskkonnamõju;

▼M2

———————

▼B

e) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 4 kehtestatud erandite rakendamine;

f) meetme kestus;

g) kohaldatavad toetuskõlblikkuse tingimused;

▼M2

ga) liikmesriik, kes kohaldab käesoleva määruse artikli 53 lõike 2 kolmandat lõiku, esitab kriteeriumid, mida kohaldatakse iga kõnealuse lõike kohase ühiku kohta määratava kohandatud summa kindlaksmääramiseks;

h) hinnanguline toetussumma/hinnangulised toetussummad ühiku kohta, mis on arvutatud vastavalt käesoleva määruse artikli 53 lõike 2 teisele ja kolmandale lõigule;

▼B

i) määratud rahastamissumma;

j) kohaldatavad koguselised piirangud, st kindlaksmääratud pindala ja saagikus või kindlaksmääratud loomade arv vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikele 6;

k) vajaduse korral maksimumpindala, mis on kindlaks määratud käesoleva määruse artikli 53 lõikes 3 osutatud õliseemnete toetuse rakendamise eesmärgil;

l) mis tahes meetmed, mida kohaldatakse liidu muude toetuskavade alusel või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete alusel samas piirkonnas või sektoris, kus kohaldatakse tootmiskohustusega seotud toetuse meedet, samuti kriteeriumid ja halduseeskirjad (kui neid kohaldatakse) selle tagamiseks, et toetust, mis peaks täitma määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 5 osutatud eesmärki, ei ole antud ka liidu muude toetuskavade alusel kooskõlas kõnealuse määruse artikli 52 lõikega 9;

4) vajaduse korral piirkonna või asjaomase sektori konkreetse olukorra üksikasjalik kirjeldus ning konkreetsete põllumajandusliku tootmise viiside või konkreetsete põllumajandussektorite kirjeldus, mille tõttu on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikes 1 osutatud protsent kindlakstehtud probleemide lahendamiseks ebapiisav ja mistõttu on kõnealuse määruse artikli 54 lõike 2 kohase toetuse suurendamine põhjendatud;

5) vajaduse korral määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punktis a, b, c või d osutatud vajadustest ühe tõendamine.

▼B

II LISA

X LISA

Artikli 46 lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsiendid ja kaalutegurid (*)

Maastikuelemendid	Ümberarvestustegur (m / puud m^2 kohta)	Kaalutegur	Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala (nii ümberarvestuskoefitsiendi kui ka kaaluteguri kohaldamisel)
Kesa (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m^2
Terrassid (1 m kohta)	2	1	2 m^2
Maastikuelemendid			
Hekid/metsasiilud (1 m kohta)	5	2	10 m^2
Üksikud puud (puu kohta)	20	1,5	30 m^2
Puude rida (1 m kohta)	5	2	10 m^2
Puude rühm/võsa (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1,5	1,5 m^2
Põlluserv (1 m kohta)	6	1,5	9 m^2
Tiigid (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1,5	1,5 m^2
Kraavid (1 m kohta)	3	2	6 m^2
Traditsioonilised kiviaiad (1 m kohta)	1	1	1 m^2
Muud eespool loetlemata maastikuelemendid, mis on siiski kaitstud GAEC 7, SMR 2 või SMR 3 raames (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m^2
Puhverribad (1 m kohta)	6	1,5	9 m^2
Agrometsanduse hektarid (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m^2
Piki metsaserva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribad (1 m kohta)			
kus ei toimu tootmist	6	1,5	9 m^2
kus toimub tootmine	6	0,3	1,8 m^2
Lühikese raieringiga madalmetsa alad (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m^2
Artikli 32 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad (m^2 kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m^2
Vahekultuuride või taimkattega alad (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m^2
Lämmastikku siduva kultuuriga alad (1 m^2 kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m^2

(*) Ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid kohaldatakse ka IX lisa III jaos esitatud samaväärsete tavade loetellu kuuluvate selliste maastikuelementide suhtes, mis on samad kui käesolevas lisas loetletud ja komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa) (ELT L 181, 20.6.2014, lk 1) artiklis 45 kindlaks määratud maastikuelemendid; kohaldatakse üksnes käesoleva määruse artikli 46 lõikes 1 osutatud põllumajandusliku majapidamise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala pindala arvutamisel.